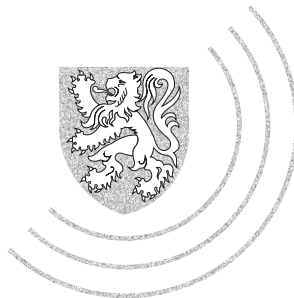

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

13 februari 2003

ONTWERP VAN DECREET

**tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002
betreffende de integrale jeugdhulp**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering	15
Advies van de Raad van State over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering	31
Voorontwerp van decreet	37
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	41
Advies van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap	45
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	49
Advies van de Raad van State	55
Ontwerp van decreet	59
Besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp ..	61

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 14 van het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp bepaalt :

“De Vlaamse regering voert de integrale jeugdhulp in de pilootregio’s in.

Indien dat daarvoor noodzakelijk is, kan ze bij besluit regels uitvaardigen die afwijken van de bepalingen van de in artikel 5 vermelde decreten en kan ze de uitvoering van sommige van die decretale bepalingen schorsen.

De in de vorige leden bedoelde besluiten worden binnen twee maanden na hun goedkeuring ter bekrachtiging voorgelegd aan het Vlaams Parlement, dat ze binnen zes maanden na hun goedkeuring bekrachtigt”.

Voorliggend ontwerpdecreet beoogt, conform het hiervoor geciteerde artikel 14, derde lid, het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 te bekrachtigen.

Dit besluit bevat de nadere regels voor de invoering, bij wijze van experiment, van de integrale jeugdhulp in de drie pilootregio’s, bestaande uit respectievelijk het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, het gerechtelijk arrondissement Gent en de gerechtelijke arrondissementen Tongeren-Has-selt. Het besluit wordt hierna toegelicht.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Regelt de eigenlijke bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 waardoor dit besluit juridisch gelijkgesteld wordt met een decreet. Aangezien dat besluit van de Vlaamse regering op 1 januari 2003 in werking is getreden, gaat de bekrachtiging ook in op die datum.

COMMENTAAR BIJ HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 13 DECEMBER 2002

– Inleiding

Het besluit, waarvan het ontwerp voorligt, bepaalt de nadere regels voor de invoering van de integrale jeugdhulp in de drie pilootregio’s. De invoering van de integrale jeugdhulp heeft zowel gevolgen voor de minderjarigen die daar wonen en voor de personen uit hun leefomgeving, als voor de daar gevestigde hulpaanbieders die tot één van de zes betrokken sectoren (bijzondere jeugdbijstand, Kind en Gezin, Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, algemeen welzijnswerk, geestelijke gezondheidszorg en centra voor leerlingenbegeleiding) behoren en die hulp aanbieden aan minderjarigen of minderjarigen en personen uit hun leefomgeving.

Van die hulpaanbieders – die dus aan de drie gestelde voorwaarden voldoen – wordt verwacht dat ze hun hulpaanbod dat op minderjarigen of minderjarigen en personen uit hun leefomgeving gericht is, opdelen in modules en het vervolgens indelen in rechtstreeks of onrechtstreeks toegankelijke hulp volgens regels die de overheid bepaalt (hoofdstuk III). Zolang die indeling niet heeft plaatsgevonden, geldt ter zake de overgangsregeling die in artikel 49 vervat ligt : tot dan worden enkel de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en de voorzieningen voor gehandicapten geacht onrechtstreeks toegankelijke hulp aan te bieden.

Als op basis van die indeling die hulpaanbieders rechtstreeks toegankelijke hulp verlenen aan minderjarigen of minderjarigen en personen uit hun leefomgeving, dienen zij zich met de andere soortgelijke hulpaanbieders die binnen dezelfde pilootregio gevestigd zijn, te verbinden tot een functionele samenwerking. Aldus ontstaat er binnen de pilootregio een netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp. Vragen om hulp voor minderjarigen of minderjarigen en personen uit hun leefomgeving kunnen rechtstreeks aan hulpaanbieders van het netwerk worden gericht. Binnen hun beschikbare hulpverleningscapaciteit en voor zover zij in de concrete situatie passende (rechtstreeks toegankelijke) hulp kunnen aanbieden, zullen de hulpaanbieders hetzij zelf hulp verlenen, hetzij de hulpvraag doorverwijzen naar een andere hulpaanbieder binnen het netwerk (hoofdstuk IV). Voorzover het netwerk in staat is om passende (rechtstreeks toegankelijke) hulp te verlenen, moet het hulpverlening garanderen en daarbij instaan voor de coördinatie en afstemming van de hulpverlening.

Het is de bedoeling dat zoveel mogelijk hulpvragen een oplossing krijgen binnen de rechtstreeks toegankelijke hulpverlening. Toch zal het netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp niet in alle gevallen een oplossing kunnen bieden en zal men een beroep moeten doen op – meer ingrijpende – onrechtstreeks toegankelijke hulpverlening. Tot die hulpverlening hebben de minderjarige of de minderjarige en de personen uit zijn leefomgeving enkel toegang na een “indicatiestelling” en een “toewijzing”, dus via een “toegangspoort”. De toegang tot de onrechtstreeks toegankelijke hulp en de wijze van uitvoering van die hulp worden geregeld in hoofdstuk V. De indicatiestelling gebeurt door een per pilootregio opgericht team indicatiestelling op basis van diagnostiek die door hulpaanbieders die al dan niet binnen de pilootregio gevestigd zijn, wordt aangeleverd. De indicatiestelling vermeldt welke hulp minimaal noodzakelijk is en welke hulp het meest wenselijk is. Op basis van de indicatiestelling wijst een – eveneens per pilootregio opgericht – team toewijzing bij een besluit toe aan hulpaanbieders binnen of buiten de pilootregio, wier hulpaanbod het best beantwoordt aan de geïndiceerde hulp. Hulpaanbieders van onrechtstreeks toegankelijke hulp, die tot één van de zes sectoren behoren en binnen de pilootregio gevestigd zijn, verbinden zich ertoe om binnen de grenzen van hun capaciteit hulp te verlenen aan minderjarigen of minderjarigen en personen uit hun leefomgeving die zich op basis van dat toewijzingsbesluit tot hen wenden. Indien blijkens de indicatiestelling trajectbegeleiding aangewezen is, zal een trajectbegeleider, werkzaam binnen de pilootregio, de uitvoering van de toegewezen hulp bewaken en daarbij ook onder meer als aanspreekpunt van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving fungeren.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat de bepalingen van hoofdstuk V enkel van toepassing zijn op minderjarigen, die in bepaalde steden of gemeenten binnen de pilootregio's wonen of daar worden aangetroffen, en op personen uit hun leefomgeving (artikel 3, § 2).

Hoofdstuk V stelt dus, met het oog op het verlenen van onrechtstreeks toegankelijke hulp, een intersectorale “toegangspoort” in die in de plaats komt van de sectorale “toegangspoorten”, inzonderheid de procedure van inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en de organisatie van hulpverlening door de comités voor bijzondere jeugdzorg. Wil de procedure via die intersectorale “toegangspoort” (met een team indicatiestelling en een team toewijzing)

effectief kunnen worden toegepast, dan dienen voormelde sectorale procedures te worden opzijgeschoven. Dit gebeurt in hoofdstuk VII. Daarin wordt ook rechtszekerheid inzake erkenning en subsidiëring geboden voor hulpaanbieders die tot één van de zes sectoren behoren en binnen een pilootregio gevestigd zijn en bijgevolg hun medewerking moeten verlenen aan de toepassing van dit besluit.

Mocht noodzakelijk geachte hulp, ongeacht of het gaat om rechtstreeks of onrechtstreeks toegankelijke hulp, ook na bemiddeling door de betrokken hulpaanbieder of, in voorkomend geval, door de trajectbegeleider, niet of niet langer kunnen worden uitgevoerd bij gebrek aan instemming van één van de betrokken personen, dan bestaat de mogelijkheid om een bemiddelingsverzoek in te dienen. Dit verzoek wordt voorlopig gericht aan de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand die het verzoek zal behandelen volgens de voor die commissie geldende regels : de commissie zal dan tot een minnelijke regeling met betrekking tot de hulpverlening trachten te komen en, als dit niet lukt, ofwel de zaak klasseren ofwel, indien zij gedwongen hulpverlening noodzakelijk acht, de zaak doorverwijzen naar het openbaar ministerie. Dit kan de zaak dan voor de jeugdrechtbank brengen met toepassing van de bepalingen betreffende de gerechtelijke jeugdbijstand, die vervat liggen in de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, en in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

Voor het overige bevat dit besluit nog een regeling van de rechten van de cliënt (hoofdstuk II) teneinde onder meer de rechten van de minderjarige als participant aan de integrale jeugdhulp te bevestigen en teneinde de nodige rechtszekerheid te waarborgen ten aanzien van de nieuwe structuren en instanties (“toegangspoort” en trajectbegeleiding), en een regeling betreffende het beroepsgeheim (hoofdstuk VIII).

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Hoofdstuk I bevat algemene bepalingen, met name de definities, evenals de doelstelling en het toepassingsgebied van het besluit waarvan het ontwerp voorligt.

Wat de definities in artikel 1 betreft, lijkt het niet overbodig de aandacht te vestigen op de definitie van “hulpaanbieder” (artikel 1, 9°). Het gaat hier om een persoon of een voorziening (zie definitie in artikel 1, 8°) die hulp aanbiedt aan minderjarigen of aan minderjarigen en personen uit hun leefomgeving en die behoort tot één van de zes sectoren waarop de integrale jeugdhulp betrekking heeft. In het besluit wordt dan ook een onderscheid gemaakt tussen “hulpaanbieders” en “andere voorzieningen”.

Het besluit beoogt dus de integrale jeugdhulp, waarvan de krachtlijnen zijn vastgelegd in het decreet van 19 juli 2002, in te voeren in elk van de drie pilootregio's (artikel 2). Belangrijk hierbij is – zoals in de inleiding gesteld – het onderscheid tussen rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp enerzijds en onrechtstreeks toegankelijke jeugdhulp anderzijds. Hoewel eenieder die hulp wil krijgen voor een minderjarige alleen of een minderjarige samen met personen uit zijn leefomgeving, zich rechtstreeks kan wenden tot een hulpaanbieder uit de pilootregio, kan deze hulpaanbieder enkel onmiddellijk hulp verlenen voor zover zijn hulpaanbod rechtstreeks toegankelijk is. Het onderscheid tussen een rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijk hulpaanbod wordt gemaakt met toepassing van artikel 10 en, zolang die bepaling door de hulpaanbieders niet effectief is toegepast, door artikel 49. Hulpaanbieders met een onrechtstreeks toegankelijk hulpaanbod kunnen slechts hulp verlenen conform de regels van hoofdstuk V van dit besluit.

Territoriaal gezien is, volgens artikel 3, § 1, het besluit van toepassing op alle hulpaanbieders die binnen de pilootregio's gevestigd zijn en op om het even welke hulpvrager die op die hulpaanbieders een beroep doet met het oog op hulpverlening aan een minderjarige of een minderjarige en personen uit zijn leefomgeving. Die hulpvrager kan de betrokken minderjarige zelf zijn of een persoon uit zijn leefomgeving (ouder, broer, buur, onderwijzer, enz.) of een derde persoon die van oordeel is dat de minderjarige hulp nodig heeft en die hulp vraagt. Het is daarbij in principe niet vereist dat de minderjarige op wie de hulpvraag betrekking heeft binnen de pilootregio woont of daar wordt aangetroffen (vluchteling, wegloper, enz.), al is het de bedoeling dat toch in eerste instantie minderjarigen die hun woonplaats hebben in de pilootregio's of minderjarigen die er aangetroffen worden in het kader van de integrale jeugdhulp worden geholpen, al dan niet samen met personen uit hun leefomgeving. Het garanderen van hulp aan de min-

derjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, die daaraan behoefte hebben, is hierbij een essentieel uitgangspunt.

Sommige bepalingen van het besluit gelden ook ten aanzien van hulpaanbieders die buiten de pilootregio's gevestigd zijn en ten aanzien van andere voorzieningen, ongeacht of ze binnen of buiten de pilootregio's gelegen zijn. Dit is het geval voor bepalingen inzake de rechten van de cliënt (hoofdstuk II) en inzake het beroepsgeheim (hoofdstuk VII). Ook met betrekking tot de toewijzing is bepaald dat een minderjarige of een minderjarige en personen uit zijn leefomgeving kunnen worden toegewezen aan hulpaanbieders of andere voorzieningen buiten de pilootregio (artikel 29, § 1). Vandaar het gebruik van de woorden “behoudens afwijkende bepalingen” in artikel 3, § 1.

De bepalingen betreffende de onrechtstreeks toegankelijke jeugdhulp (diagnostiek, indicatiestelling, toewijzing, trajectbegeleiding, bemiddeling) zijn krachtens artikel 3, § 2, evenwel enkel van toepassing op minderjarigen die in bepaalde steden of gemeenten binnen elk van de pilootregio's hun woonplaats hebben of daar worden aangetroffen, en op personen uit hun leefomgeving. De keuze voor deze afbakening is gebaseerd op de noodzaak tot een beperking van caseload in functie van een diepgaande kwalitatieve toetsingsmogelijkheid van de concepten indicatiestelling, toewijzing, trajectbegeleiding en bemiddeling. Rekening houdend met de beschikbare middelen werd daartoe bepaald het toepassingsgebied te beperken tot 10 % van de instroom van nieuwe dossiers voor de gehele pilootregio. Bij de keuze is ook aandacht besteed aan de rurale en stedelijke context. In de andere steden en gemeenten in de pilootregio's blijft aldus de vigerende sectorale regelgeving van toepassing. Dit is ook zo voor de lopende dossiers (zie artikel 45, § 2, en artikel 46, § 2).

HOOFDSTUK II

Rechten van de cliënt

In dit besluit is ervoor geopteerd om telkens te spreken over 'de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving'. Door deze formulering wordt erkend dat de minderjarige autonome hulpvrager kan zijn en wordt ook rekening gehouden met de context van jongeregerichte hulp.

1. De rechtspositie van de minderjarige

Die vooropgestelde benadering vormt nog geen garantie voor de minderjarige dat hij de in dit besluit opgesomde rechten zelfstandig kan uitoefenen. Om zijn rechten niet inhoudsloos te maken, moet verduidelijkt worden in hoeverre de minderjarige niet enkel rechtsbekwaam is, doch eveneens zelfstandig kan optreden om zijn rechten uit te oefenen. Minderjarigen hebben immers wel rechten, maar zijn principieel handelingsonbekwaam en moeten door hun ouders of voogd vertegenwoordigd worden voor de uitoefening van hun rechten.

In sommige Vlaamse decreten wordt aan minderjarigen wel de mogelijkheid toegekend specifieke rechtshandelingen te stellen. Zo wordt in decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, gesteld dat de minderjarige vanaf 14 jaar moet instemmen met bepaalde hulpverlening, georganiseerd door het comité voor bijzondere jeugdzorg. Volgens het Arbitragehof is de decreetgever bevoegd voor dergelijke bepaling die “tot doel (heeft) de vrijwillige aanvaarding van de hulpverlening te waarborgen” (Arbitragehof, arrest nr. 66 van 30 juni 1988, 6.B). Een gelijkaardige bepaling vinden we terug in het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding. Dit laatste decreet stelt bovendien dat de leerling zich vanaf 14 jaar ook uitdrukkelijk kan verzetten tegen de toegang van zijn ouders tot zijn dossier.

Het belang van *het zelfstandig kunnen optreden van de minderjarige* is essentieel in de context van belangenconflicten tussen minderjarigen en hun ouders of wettelijke vertegenwoordiger of wanneer de ouders of de wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige niet willen optreden voor de minderjarige, en dit ongeacht zijn leeftijd en de hulpverleningssector waarin de minderjarige terecht komt.

Hiermee rekening houdend wordt de rechtspositie van de minderjarige in artikel 5 benaderd vanuit zowel een objectief als een subjectief criterium. Het *subjectief criterium* verwijst naar de mogelijkheid van de hulpverlener te oordelen of een minderjarige met een concrete hulpvraag in staat is tot een redelijke beoordeling van zijn belangen, rekening houdend met zijn leeftijd en maturiteit en dus of de minderjarige in staat is om zijn rechten zelfstandig uit te oefenen. Dit criterium heeft wel het nadeel dat een ander persoon – de hulpverlener – moet oordelen of die capaciteit al dan niet aanwezig is bij de minderjarige en dat verschillende personen die capaciteit uiteenlopend kunnen beoorde-

len. Vandaar dat ook een *objectief criterium* wordt gehanteerd, namelijk een leeftijdsgrens, die weliswaar op haar beurt arbitrair kan overkomen. Aldus wordt vanaf *de leeftijd van 14 jaar* de minderjarige onweerlegbaar vermoed in staat te zijn tot een redelijke beoordeling van zijn belangen. Deze leeftijdsgrens is vanuit pragmatisch standpunt te verdedigen: ze ontslaat de minderjarige ervan aan te tonen dat hij over een redelijk oordeelsvermogen beschikt en ze schept bovendien zekerheid voor de hulpverlener die de instemming van een minderjarige vanaf die leeftijd voldoende acht in het kader van de hulpverlening. Niettegenstaande de groeiende 'tendens' om minderjarigen vanaf 12 jaar in staat te achten tot het begrijpen van een complexe besluitvorming en hen in staat te achten om in de samenleving en het rechtsverkeer als volwaardige partner te kunnen handelen (cfr. de wetsvoorstellen betreffende het spreekrecht van de minderjarige, de instelling van jeugadvocaten en de toegang tot de rechter) wordt in het uitvoeringsbesluit toch de leeftijdsgrens van 14 jaar vooropgesteld. Er wordt dus uitgegaan van het dominante vigerende rechtskader.

Het ingestelde onweerlegbare vermoeden zou in principe wel een probleem kunnen stellen voor mentaal gehandicapte minderjarigen van 14 jaar en ouder. Uiteraard zal in deze context tevens rekening gehouden worden met de criteria 'leeftijd' en 'maturiteit' (of graad van ontwikkeling). Anderzijds staat dat vermoeden niet in de weg dat in een concreet geval rekening wordt gehouden met de instemming van een minderjarige die jonger is dan 14 jaar, als die minderjarige tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat kan worden geacht.

Die regeling wil uiteraard geen afbreuk doen aan de bevoegdheden die de ouders ontlenen aan het ouderlijk gezag, noch aan andere wettelijke of decretale bepalingen die een minderjarige een zekere handelingsbekwaamheid verlenen (o.a. artikel 28, § 1, en artikel 30, § 2, van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding).

Een ander essentieel element in de rechtspositie van de minderjarige is de vraag wie de minderjarige vertegenwoordigt, die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke beoordeling van zijn belangen (bijvoorbeeld een peuter), in geval van stilzitten van de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in geval van tegenstrijdigheid van belangen met hen (bijvoorbeeld in het geval van kindermishandeling). Voor die gevallen wordt het recht op bijstand door een vertrouwenspersoon voor-

zien, die bij voorkeur aangeduid wordt door de betrokken minderjarige. Een gelijkaardige regeling is met betrekking tot de werking van de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand opgenomen in de gecoördineerde decreten inzake bijzondere jeugdbijstand en volgens het Arbitragehof stuit die regeling niet op bevoegdheidsbezwaren (Arbitragehof, arrest nr. 66 van 30 juni 1988, 9.B).

In artikel 5, § 2, wordt bepaald dat de minderjarige, ongeacht zijn leeftijd, bij de uitoefening van zijn rechten in het kader van de hulpverlening wordt betrokken, telkens wanneer hij daar zelf om verzoekt.

2. *Rechten van de cliënt*

Niet alle rechten van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving zijn opgenomen in dit besluit. Hier worden enkel rechten opgesomd in relatie tot die elementen van de integrale jeugdhulp waarvoor nog geen enkele regeling bestaat, nl. de indicatiestelling en de toewijzing. In dit kader worden ook de rechten geëxpliciteerd inzake trajectbegeleiding en bemiddeling.

Uiteraard zijn en blijven met betrekking tot de rechtspositie van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving de vigerende rechtsregels van toepassing. We denken hier ondermeer aan de vigerende klachtenregeling, conform de op de hulpaanbieders en andere voorzieningen toepasselijke sectorale regels inzake kwaliteitszorg, aan het decreet houdende de toekenning van een klachtrecht t.o.v. bestuursinstellingen, aan de rechten voortvloeiend uit de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, aan de rechten van de patiënt ingevolge de (recent goedgekeurde) wet betreffende de patiëntenrechten en een aantal persoonsrechten, zoals ondermeer geformuleerd in de Grondwet en een aantal internationale verdragen (bijvoorbeeld het recht op een persoonlijke levenssfeer en de bescherming ervan, het recht of zelfbeschikking, het recht op een eigen ideologische, filosofische of religieuze overtuiging en het recht op uitoefening daarvan).

Een duidelijke toelichting betreffende al die rechten aan de teams indicatiestelling en toewijzing, aan de trajectbegeleiders en aan de hulpaanbieders en andere voorzieningen zal belangrijk zijn met het oog op een goede werking van het systeem van de integrale jeugdhulp binnen de pilootregio's.

In artikel 6 wordt expliciet gesteld dat de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving recht hebben op volledige, duidelijke en begrijpelijke informatie met betrekking tot de verschillende aspecten van de hulpverlening in het kader van dit besluit.

Artikel 7 regelt het inzagerecht en de toegang tot de dossiers met betrekking tot de hulpverlening in het kader van dit besluit. Aan een minderjarige wordt het recht verleend om zich te verzetten tegen de toegang van zijn ouders of zijn wettelijke vertegenwoordiger tot de informatie in de hulpverleningsdossiers die hem betreffen.

Artikel 8 garandeert de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving het recht om vrij in te stemmen met de hulpverlening in het kader van dit besluit na over de aspecten van de hulpverlening behoorlijk te zijn geïnformeerd.

HOOFDSTUK III

Modulering van het hulpaanbod en opsplitsing van het hulpaanbod in een rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijk aanbod

Dit hoofdstuk geeft uitvoering aan artikel 7, § 1, van het decreet.

In artikel 9 worden de basisprincipes van modulering uitgewerkt. Modulering is gericht op het duidelijk en eenduidig beschrijven van het hulpaanbod. Dit is de basisvoorwaarde voor zowel hulpverleners als minderjarigen en personen uit hun leefomgeving om op een efficiënte manier op zoek te gaan naar een juist en passend hulpaanbod. Bovendien zal samenwerking tussen verschillende hulpaanbieders en diensten vlotter verlopen, onder meer door de eenheid van taal waarnaar gestreefd wordt met modulering. Ten slotte zal het in kaart brengen van het hulpaanbod richtinggevend zijn voor het situeren van overlappingsen en leemten.

De hulpaanbieders binnen de pilootregio's zullen in het proces van modulering onder meer ondersteund worden via een handleiding modulering. In deze handleiding zal het proces van modulering worden beschreven aan de hand van een functielijst. Deze functielijst zal worden vastgelegd door de beide bevoegde ministers.

Het onderscheid tussen rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt bepaald op basis van een weging. De parameters van deze weging zijn vastgelegd in artikel 10. Het wegingsinstrument is een mathematisch model, dat verder verfijnd zal worden naarmate het proces van modulering vordert. De verfijning van dit instrument zal gebeuren op basis van experimentele ervaring van de pilootregio's met de functies en de modules. Aan de beide bevoegde ministers wordt de zorg overgelaten om de regels met betrekking tot de weging verder uit te werken.

HOOFDSTUK IV

Regionaal netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp

Dit hoofdstuk geeft nadere uitvoering aan artikel 8, § 1, van het decreet en heeft betrekking op de organisatie binnen elke pilootregio van een netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp.

Fundamenteel vertrekpunt is dat de rechtstreeks toegankelijke hulp in de pilootregio of een subregio in de pilootregio samenwerkt in een netwerk. Die samenwerking wordt vastgeld in een overeenkomst (artikel 11).

Een regionaal netwerk is een functionele groepering van diensten en voorzieningen die een uniforme visie op toegang tot de hulpverlening garanderen (artikel 12). Het op elkaar afstemmen van deze visie op de toegang is een heel belangrijke, doch niet unieke doelstelling van het netwerk. Om een bereikbaar en laagdrempelig hulpaanbod te verzekeren is het essentieel voeling te houden met de hulpbehoeften en noden van minderjarigen in de regio en duidelijke wegwijzers te hebben naar het hulpaanbod. Ook toeleiders naar professionele hulp zijn in dit kader belangrijke partners omdat zij aan signaaldetectie doen. Het is een expliciete taak van het netwerk om hiervoor oog te hebben.

Het is ook uitdrukkelijk de bedoeling om zoveel mogelijk problemen op te lossen in de rechtstreeks toegankelijke hulp en alleen waar nodig de minderjarige of de minderjarige en personen uit zijn leefomgeving te laten doorstromen naar meer ingrijpende hulpvormen in de onrechtstreeks toegankelijke hulp.

De hulpaanbieders van het netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp staan in voor de coördi-

natie van de hulpverlening en in dat kader zorgen zij ervoor dat hulpverlening maximaal afgestemd wordt op eerder verleende hulp zodat de overgang van een hulpverleningsvorm naar een andere naadloos verloopt.

Van het netwerk wordt tevens verwacht dat het personen en instanties vaardigheden bijbrengt om hen problemen waarbij minderjarigen, al dan niet samen met personen uit hun leefomgeving, betrokken zijn te leren detecteren en om met die problemen te leren omgaan (artikel 13).

HOOFDSTUK V

Onrechtstreeks toegankelijke hulp

In dit hoofdstuk wordt uitvoering gegeven aan artikel 9, artikel 10, § 2, en artikel 12 van het decreet. Het regelt hoe aan minderjarigen of minderjarigen en personen en hun leefomgeving onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt verleend. De procedure daartoe werd reeds in grote lijnen uiteengezet in het gedeelte van de inleiding dat op dit hoofdstuk betrekking heeft.

Dit hoofdstuk handelt achtereenvolgens over de diagnostiek die nodig is voor de indicatiestelling in gevolge een hulpvraag (afdeling II), over de indicatiestelling die aangeeft welke hulp minimaal noodzakelijk en het meest wenselijk is (afdeling III), over de toewijzing waarbij geïndiceerde hulp wordt toegewezen aan hulpaanbieders of andere voorzieningen (afdeling IV) en over trajectbegeleiding (afdeling V).

1. Diagnostiek

In de artikelen 16 en 17 wordt aandacht besteed aan de inhoudelijke en vormelijke kwaliteitseisen van diagnostiek. Hierbij wordt uitgegaan van een minimalistische visie. Door de werkgroep 'toegangspoort' werd evenwel een ruimere set van inhoudelijke en procedurele kwaliteitseisen uitgewerkt die ook door de Centrale Commissie werden geconsolideerd. De bevoegde ministers kunnen de inhoudelijke kwaliteitseisen dan ook aanvullen en concretiseren. Het is immers de bedoeling om de ruime set van kwaliteitseisen in hun globaliteit uit te testen en te evalueren in de pilootregio's.

Artikel 15 bepaalt wie de diagnostiek opstelt en aan het team indicatiestelling aanlevert.

2. *Indicatiestelling*

Artikel 18 regelt de samenstelling van het team indicatiestelling. De beide bevoegde ministers zullen de leden van het team aanwijzen.

De artikelen 19 tot en met 24 geven aan hoe men een beroep kan doen op het team indicatiestelling, wat de werkwijze is en hoe de betrokkenheid van de cliënt zo maximaal mogelijk gerealiseerd wordt. Net zoals voor de diagnostiek worden voor de indicatiestelling inhoudelijke en procedurele kwaliteitseisen uitgewerkt.

De artikelen 19 en 20 bepalen wie een indicatiestelling kan aanvragen en welke voorwaarden voor een indicatiestelling moeten vervuld zijn : er moet diagnostiek voorhanden zijn die aan de gestelde kwaliteitseisen voldoet en de betrokken minderjarige moet met de indicatiestelling instemmen (zie ook artikel 5). Personen uit de leefomgeving van de minderjarige kunnen slechts met hun instemming bij de indicatiestelling worden betrokken, hetgeen enigszins vanzelfsprekend is.

De artikelen 21 tot en met 24 regelen de procedure van indicatiestelling. Het team indicatiestelling gaat eerst na of de aanvraag ontvankelijk is en dus ook of de vereiste diagnostiek voorhanden is. Is bestaande diagnostiek ontoereikend, dan vraagt het team zelf aanvullende diagnostiek ; is er nog geen diagnostiek, dan wordt de hulpvrager meegedeeld tot wie hij zich daarvoor kan wenden. Het team maakt dus zelf geen diagnostiek op. Als de aanvraag voldoet, verricht het team de indicatiestelling aan de hand van de aangeleverde diagnostiek. Het team betreft daarbij zoveel mogelijk de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving en het informeert hen. Op hun vraag of als het nodig is, pleegt het team met hen overleg.

Het team indicatiestelling maakt de indicatiestelling op een onafhankelijke en objectieve wijze op binnen dertig dagen na ontvangst van de aanvraag of, indien de diagnostiek ontbrak of ontoereikend was, na ontvangst van de vereiste (aanvullende) diagnostiek. De inhoud van de indicatiestelling wordt geregeld in artikel 23 : zij vermeldt onder meer de minimaal noodzakelijke en de meest wenselijke hulp, de noodzaak van trajectbegeleiding, de datum en de geldigheidsduur. De indicatiestelling spreekt zich uit over de nood aan hulp en de aard van de hulp die daaraan kan verhelpen, maar niet over een concreet hulpaanbod (een of meer bepaalde hulpaanbieders) dat die nood kan lenigen. Dit is belangrijk om de noden van minderjarigen en de betrokken personen uit zijn leefomgeving te

leren kennen, los van het bestaande en gekende hulpaanbod. Binnen twee werkdagen na de datum van de indicatiestelling wordt de indicatiestelling toegelicht aan de betrokkenen en worden hen schriftelijk de bevindingen van de indicatiestelling bezorgd. Binnen dezelfde termijn wordt de integrale tekst van de indicatiestelling aan het team toewijzing bezorgd. Om redenen die onder meer met het beroepsgeheim verband houden, wordt die integrale tekst niet aan de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving bezorgd, aangezien mag worden aangenomen dat de indicatiestelling ook informatie bevat die door de betrokkenen vertrouwelijk is meegedeeld.

De hierboven vermelde termijn van indicatiestelling is een maximumtermijn. Bedoeling is aan de cliënt de garantie te bieden dat er op korte termijn een antwoord komt op zijn hulpvraag. Deze termijnbepaling impliceert geenszins dat de termijn moet uitgeput worden. In situaties met eenduidige diagnostiek en indicering kan sneller tot een besluit gekomen worden.

Het team indicatiestelling wijst de hulpaanbieder of andere voorziening die reeds hulp verleent aan de minderjarige en, in voorkomend geval, de betrokken personen uit zijn leefomgeving op zijn verantwoordelijkheid voor de verdere hulpverlening tijdens het proces van indicatiestelling en tot aan de effectieve toewijzing. Aan de gang zijnde hulpverlening mag immers niet ophouden doordat een aanvraag tot indicatiestelling is ingediend.

Artikel 26 regelt een 'spoedprocedure' inzake indicatiestelling. In spoedeisende gevallen, waarin de gewone procedure van indicatiestelling niet kan worden gevolgd, kan het team indicatiestelling op basis van de dan voorhanden zijnde informatie tot een voorlopige indicatiestelling overgaan en zelf de minderjarige, eventueel samen met de betrokken personen uit zijn leefomgeving, toewijzen aan een hulpaanbod. Deze procedure zal nodig zijn om in bepaalde situaties quasi onmiddellijk tot hulpverlening – vooral residentiële hulpverlening – te kunnen overgaan, hierbij ondermeer refererend aan de thans bestaande spoedprocedures in de bijzondere jeugdbijstand en bij het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Uiteraard dient daarna zo snel mogelijk – en dit binnen een maximumtermijn van dertig dagen na de datum van indicatiestelling – een indicatiestelling te gebeuren volgens de normale procedure. Die indicatiestelling kan dan eventueel leiden tot een herziening van de eerdere indicatiestelling.

Artikel 27 biedt de mogelijkheid om een tweede indicatiestelling te vragen, als de betrokkenen zich niet kunnen vinden in de eerste indicatiestelling. Dit wordt vanuit cliëntperspectief als een principe voorzien. De tweede indicatiestelling zal worden uitgevoerd door het team indicatiestelling van een andere pilootregio. Hierbij zal de klantvriendelijkheid voorop staan. De minderjarige en de betrokken personen uit diens leefomgeving zullen zich m.a.w. niet hoeven te verplaatsen naar de andere pilootregio. Beide indicatiestellingen hebben dezelfde waarde. De minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving kunnen dus gezamenlijk één van beide indicatiestellingen kiezen met het oog op toewijzing van de hulp.

3. Toewijzing

Artikel 28 geeft de samenstelling van het team toewijzing aan. De beide bevoegde ministers zullen de leden van het team aanwijzen.

Ook voor de toewijzing werden inhoudelijke en procedurele kwaliteitseisen uitgewerkt, die bepaald zijn in de artikelen 29 tot en met 33.

Het team toewijzing koppelt geïndiceerde hulp aan een hulpaanbod. De betrokken hulpaanbieders of andere voorzieningen kunnen zowel binnen als buiten de pilootregio gevestigd zijn. Het team toewijzing neemt daartoe een besluit (toewijzingsbesluit) binnen tien werkdagen na ontvangst van de indicatiestelling, tenzij een tweede indicatiestelling werd aangevraagd. Uiteraard dient het team indicatiestelling rekening te houden met de beschikbaarheid van het hulpaanbod : het team kan enkel toewijzen aan hulpaanbieders of andere voorzieningen die, met inachtneming van hun hulpverleningscapaciteit, voor de hulpverlening kunnen instaan. Het team kan dus niet toewijzen aan een hulpaanbieder of andere voorziening waarvan de capaciteit op dat ogenblik volzet is. Indien voor een bepaald soort van hulp geen capaciteit meer beschikbaar is, kan het team toewijzing geïndiceerde hulp niet meer toewijzen aan dergelijk hulpaanbod, maar moet het team uitkijken naar een hulpaanbod van een andere soort. Het kan niet de bedoeling zijn bij de hulpaanbieders of andere voorzieningen wachtlijsten te creëren of reeds bestaande wachtlijsten te vergroten.

Als er tegelijkertijd blijkt de indicatiestellingen meer kandidaten zijn voor eenzelfde hulpaanbod, terwijl dit hulpaanbod op dat ogenblik niet voor alle kandidaten beschikbaar is, zal het team toewijzing moeten uitmaken aan wie dat hulpaanbod bij voorrang wordt toegewezen. Aan andere kandida-

ten zal een ander hulpaanbod worden aangeboden, dat zo dicht mogelijk de hulp benadert die volgens de indicatiestelling het meest wenselijk is en niet minder mag zijn dan de hulp die volgens dezelfde indicatiestelling minimaal noodzakelijk is.

Bij de toewijzing wordt rekening gehouden met de samenhang van de hulp, zowel tussen de te verlenen en de vroeger verleende hulp als tussen de hulp die tegelijkertijd door meerdere hulpaanbieders zou worden verstrekt.

Artikel 31 bepaalt de inhoud van het toewijzingsbesluit dat ondermeer de hulpaanbieders of andere voorzieningen vermeldt, die voor de hulpverlening kunnen instaan. Het toewijzingsbesluit heeft een geldigheidsduur van maximaal één jaar (artikel 31, 5°). Het toegewezen hulpaanbod is dus in de tijd beperkt en er wordt in artikel 34 ook een recht op periodieke evaluatie ingebouwd. Artikel 31, 5°, biedt dus de garantie dat een toewijzing niet onbeperkt geldig blijft en dat rekening wordt gehouden met mogelijks veranderende elementen in de context van (de hulpverlening aan) de minderjarige en de betrokken personen uit diens leefomgeving. De toewijzing kan telkens met maximaal één jaar worden verlengd zonder een nieuwe indicatiestelling (artikel 33).

Het team toewijzing dient bepaalde informatie met betrekking tot de toewijzing aan de Vlaamse overheid te bezorgen met het oog op een eventuele afstemming van het beleid (artikel 35). Ook wordt van het team verwacht dat het een regionaal netwerk van onrechtstreeks toegankelijke hulp helpt opzetten, vergelijkbaar met het regionale netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp : alle hulpaanbieders uit de pilootregio, die onrechtstreeks toegankelijke hulp aanbieden, zullen zich in een protocol verbinden tot een structurele samenwerking. Daarin garanderen de hulpaanbieders van het netwerk dat ze toegewezen hulp zullen verlenen binnen de perken van de programmatienormen die op hen van toepassing zijn en voor zover zij capaciteit beschikbaar hebben (artikelen 36 en 37).

4. Trajectbegeleiding

De artikelen 38 tot en met 43 hebben betrekking op de trajectbegeleiding. Trajectbegeleiding wordt omschreven in artikel 10, § 2, van het decreet van 19 juli 2002.

In elke pilootregio zal de trajectbegeleiding gebeuren door een trajectbegeleider (artikel 38). De trajectbegeleiders uit de drie pilootregio's zullen worden gecoacht door een coördinator-supervisor,

wiens taken in artikel 39 worden omschreven. Zowel de trajectbegeleiders als de coördinator-supervisor worden aangewezen door de beide bevoegde ministers.

Artikel 41 kent de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving het recht op trajectbegeleiding toe. De trajectbegeleiding wordt door het team toewijzing van bij de toewijzing ingeschakeld, indien blijkens de indicatiestelling trajectbegeleiding aangewezen is. Wanneer in eerste instantie trajectbegeleiding niet geïndiceerd werd, kunnen de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving te allen tijde een aanvraag tot het team indicatiestelling richten om trajectbegeleiding te indiceren. Het team indicatiestelling geeft onmiddellijk gevolg aan die aanvraag zodat betrokkenen een beroep kunnen doen op de trajectbegeleider.

Artikel 42 geeft een opsomming van de taken van de trajectbegeleider, terwijl artikel 43 bepaalt wat de trajectbegeleider kan doen wanneer iemand de hulpverlening niet wil aanvaarden of de hulpverlening wil stopzetten. Het woord “kan” wijst erop dat de trajectbegeleider niet noodzakelijk het team indicatiestelling of het team toewijzing dient te vatten. Als de trajectbegeleider na het stopzetten van toegewezen hulp van oordeel is dat geen verdere hulpverlening meer nodig is en als ook de betrokkenen het met die zienswijze eens zijn, hoeft de trajectbegeleider niets te ondernemen met het oog op verdere hulpverlening.

HOOFDSTUK VI

Bemiddeling

Het concept bemiddeling is vanuit integrale jeugdhulp momenteel nog onvoldoende uitgeklaard. Niettegenstaande dit nog verder conceptueel dient uitgewerkt te worden, willen we de bestaande mogelijkheid van bemiddeling vanuit de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand blijven garanderen. In die zin worden de decretale bevoegdheden van deze commissie uitgebreid.

In niet alle gevallen zullen immers de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving akkoord gaan of akkoord blijven gaan met noodzakelijk geachte hulp, ongeacht of het gaat om onrechtstreeks dan wel rechtstreeks toegankelijke hulp. Nu kan hulp niet of niet verder worden uitgevoerd als de betrokkenen met die hulpverlening niet of niet langer akkoord gaan en

hun medewerking aan de hulpverlening weigeren. In dat geval zal in eerste instantie de betrokken hulpaanbieder of, in voorkomend geval, de trajectbegeleider proberen met alle betrokkenen te bemiddelen om de hulpverlening te kunnen opstarten of verder te zetten.

Zowel de minderjarige zelf als de betrokken personen uit diens leefomgeving kunnen een beroep doen op bemiddeling. Dit kan onder meer in geval van conflicterende belangen tussen de minderjarige en de betrokken personen uit diens leefomgeving of vanuit de context van ontevredenheid met de lopende hulpverlening.

Indien hulp werkelijk noodzakelijk is voor een minderjarige of voor een minderjarige en personen uit zijn leefomgeving, maar niet aanvaard wordt door de betrokkene(n), moet een beroep kunnen gedaan worden op dwang om de noodzakelijke hulpverlening mogelijk te maken. Daarvoor is de tussenkomst van de jeugdrechtbank of de jeugdrechter vereist.

Artikel 12 van het decreet van 19 juli 2002 voorziet de mogelijkheid van gedwongen hulpverlening. Volgens die bepaling dient wel eerst het nodige te worden gedaan om via bemiddeling de uitvoering van de hulp met instemming van alle betrokkenen mogelijk te maken.

De gevallen waarin de jeugdrechtbank kennis kan nemen van de probleemsituatie van een minderjarige worden geregeld in artikel 22, eerste lid, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990. Van die regels wordt voorlopig niet afgeweken. Volgens die regels kan de jeugdrechtbank door het openbaar ministerie worden gevat met betrekking tot de probleemsituatie van een minderjarige, hetzij na een doorverwijzing door de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand, hetzij bij hoogdringendheid.

Conform artikel 12 van het decreet van 19 juli 2002 wordt, als noodzakelijk geachte hulp niet kan worden gerealiseerd, in artikel 44 voorlopig een beroep gedaan op die bemiddelingscommissie die zo nodig de zaak van de minderjarige kan doorverwijzen naar het openbaar ministerie. Aldus wordt ook voorkomen dat ten aanzien van de minderjarigen, bedoeld in artikel 3, § 2, van dit besluit, het openbaar ministerie enkel nog bij hoogdringendheid zou kunnen optreden.

De procedure voor de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand wordt geregeld in artikel 13 en volgende van voormelde decreten in-

zake bijzondere jeugdbijstand. In dit artikel wordt van die regeling enkel afgeweken voor zover dit echt noodzakelijk is. Aldus dient te worden bepaald wie een bemiddelingsverzoek bij de bemiddelingscommissie kan indienen. Dit zijn naast de minderjarige of zijn vertrouwenspersoon en de personen die over de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen of hem onder hun bewaring hebben, ook :

- de personen uit de leefomgeving van de minderjarige, die volgens de indicatiestelling bij de hulpverlening betrokken zijn ;
- hulpaanbieders (personen en voorzieningen uit de zes betrokken sectoren) uit de pilootregio die bij hulpverlening aan de minderjarige of de minderjarige en personen uit zijn leefomgeving betrokken zijn.

Tevens wordt geregeld wie de indieners van een bemiddelingsverzoek ter zitting van de bemiddelingscommissie eventueel kan vertegenwoordigen of bijstaan.

Bij dit alles dient er rekening mee te worden gehouden dat, volgens artikel 45, § 1, van dit besluit, het bureau voor bijzondere jeugdbijstand geen taken meer vervult ten aanzien van de minderjarigen, bedoeld in artikel 3, § 2, en de personen uit hun leefomgeving, tenzij het bureau op datum van inwerkingtreding van dit besluit reeds met het oog op hulpverlening gevat is (zie de gevallen, bedoeld in artikel 45, § 2).

HOOFDSTUK VII

Afwijkingen van sectorale regelgeving

Artikel 14, tweede lid, van het decreet van 19 juli 2002 staat dus toe dat bij dit besluit wordt afgeweken van decretale bepalingen betreffende de zes sectoren, vermeld in de inleiding, mits dit noodzakelijk is voor de invoering van de integrale jeugdhulp.

Die afwijkende bepalingen liggen vervat in dit hoofdstuk. Ze hebben voornamelijk betrekking op de vervanging van sectorale procedures voor het verlenen van onrechtstreeks toegankelijke hulp door de intersectorale procedure die in hoofdstuk V van dit besluit wordt geregeld. Dergelijke sectorale procedures bestaan in de regelgeving betreffende de bijzondere jeugdbijstand en betreffende het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Perso-

nen met een Handicap. Telkens zal worden aangegeven waarom die afwijking van de sectorale regelgeving noodzakelijk is.

1. Vervanging van de procedure voor het bureau voor bijzondere jeugdbijstand

Opdat de regels met betrekking tot het verlenen van onrechtstreeks toegankelijke hulp, die vervat liggen in hoofdstuk V van dit besluit, consequent op de in artikel 3, § 2, bedoelde minderjarigen en personen uit hun leefomgeving zouden kunnen worden toegepast, is het noodzakelijk het optreden van het bureau voor bijzondere jeugdbijstand ten aanzien van die minderjarigen onmogelijk te maken.

Als immers naast het systeem van de integrale jeugdhulp ook het systeem van de vrijwillige hulpverlening in het kader van de bijzondere jeugdbijstand gewoon zou blijven voortbestaan, valt te vrezen dat, wegens de bekendheid die het bureau voor bijzondere jeugdzorg inmiddels heeft gekregen, men verder een beroep zal doen op de gekende werking van dat bureau waardoor de slaagkansen van het project integrale jeugdhulp ernstig in het gedrang zouden worden gebracht.

Vandaar dat artikel 45, § 1, de werking van het bureau voor bijzondere jeugdbijstand ten aanzien van voormelde minderjarigen en personen uit hun leefomgeving uitschakelt.

Wel liggen in artikel 45, § 2, een aantal uitzonderingen vervat die een verder optreden van het bureau mogelijk moeten maken om de continuïteit van de hulpverlening waarbij het bureau reeds is opgetreden of waarvoor het bureau gevat is, te garanderen.

Aldus treedt het bureau voor bijzondere jeugdbijstand niet langer op bij problematische opvoedingssituaties waarbij de in artikel 3, § 2, bedoelde minderjarigen betrokken zijn, tenzij op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit :

- hetzij door het bureau georganiseerde hulpverlening aan de gang is. Het bureau blijft bevoegd voor alle verdere beslissingen met betrekking tot die hulpverlening ;
- hetzij de sociale dienst bij het comité voor bijzondere jeugdzorg gevat is om hulp te organiseren nadat door de jeugdrechter een maatregel bij hoogdringendheid werd genomen. In dat geval neemt het bureau verder de nodige beslissingen ;

- hetzij door het bureau een bemiddelingsverzoek is ingediend bij de bemiddelingscommissie. Het bureau blijft bevoegd tijdens de procedure voor de bemiddelingscommissie en, in geval van een minnelijke regeling, behandelt het bureau verder de zaak.

Het bureau blijft ook bevoegd met betrekking tot voortgezette hulpverlening na achttien jaar, die op datum van inwerkingtreding van dit besluit reeds bij het bureau was aangevraagd door minderjarigen als bedoeld in artikel 3, § 2. Het neemt verder alle beslissingen met betrekking tot die hulpverlening. Het bureau neemt ook de verdere beslissingen met betrekking tot de voortgezette hulpverlening die op datum van inwerkingtreding van dit besluit reeds was toegestaan door het bureau.

Vanaf de inwerkingtreding van dit besluit zullen, na kennisneming van een maatregel die door de jeugdrechter bij hoogdringendheid is genomen ten aanzien van een minderjarige als bedoeld in artikel 3, § 2, het team indicatiestelling en het team toewijzing hulp op vrijwillige basis trachten te organiseren. Indien dit lukt binnen de gestelde termijn van 45 dagen, brengt het team toewijzing de jeugdrechtbank daarvan op de hoogte. Uiteraard kan het team toewijzing via een bemiddelingsverzoek ook de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand inschakelen. Eveneens vanaf de inwerkingtreding van dit besluit beslist het team indicatiestelling over de aanvragen om voortgezette hulpverlening die vanaf dan door minderjarigen als bedoeld in artikel 3, § 2, worden ingediend.

Volledigheidshalve dient nog te worden vermeld dat, als de werking van het bureau wordt uitgeschakeld, dit niet betekent dat de sociale dienst bij het comité voor bijzondere jeugdzorg geen taken meer kan vervullen. Deze sociale dienst kan verder in staan voor onderzoeken en begeleidingen.

2. *Vervanging van de procedure van inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap*

Om dezelfde reden als vermeld bij artikel 45, vervangt met betrekking tot de in artikel 3, § 2, bedoelde minderjarigen en personen uit hun leefomgeving de regeling die in hoofdstuk V van dit besluit vervat ligt, de regels betreffende de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap die opgenomen zijn in hoofdstuk V van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van dat Fonds (aanvraag bij het Fonds, beoordeling aanvraag door provinciale evaluatiecommissie op basis van multidiscipli-

nair verslag op opstellen integratieprotocol, beslissing Vlaams Fonds met mogelijkheid van verzoek tot heroverweging bij eerder geuit voornemen tot weigering).

Een toewijzingsbesluit van het team toewijzing, waarbij een minderjarige, al dan niet samen met personen uit zijn leefomgeving aan een voorziening van het Vlaams Fonds wordt toegewezen, geldt volgens artikel 46, § 1, als een inschrijving bij dat Fonds.

Ten aanzien van de in artikel 3, § 2, bedoelde minderjarigen en personen uit hun leefomgeving blijft de regeling van hoofdstuk V van het decreet van 27 juni 1990 van toepassing op aanvragen tot inschrijving die vóór de inwerkingtreding van dit besluit aan het Fonds waren gericht evenals op de herziening van inschrijvingen waartoe op de datum van inwerkingtreding van dit besluit reeds was beslist (artikel 46, § 2).

3. *Garanties voor de hulpaanbieders*

Artikel 47 heeft een tweevoudig doel.

In de eerste plaats mogen hulpaanbieders uit de pilotoregio's die hulp verlenen met toepassing van dit besluit, daarbij niet worden gehinderd door de sectorale regelgeving die op hen van toepassing is (de regels die hen worden opgelegd door een decreet als bedoeld in artikel 1, 6°, of door de uitvoeringsbesluiten daarvan). Vandaar dat wordt gesteld dat, als die hulpaanbieders hulp verlenen met toepassing van dit besluit, die hulpverlening gelijkgesteld wordt met de hulpverlening die zij zouden verlenen in overeenstemming met de sectorale regelgeving. M.a.w. door hulp te verlenen conform dit besluit kan hen geenszins verweten worden dat zij in strijd zouden handelen met de sectorale regelgeving die op hen van toepassing blijft inzake erkenning en, in voorkomend geval, subsidiëring.

In de tweede plaats mogen die hulpaanbieders door hun medewerking te verlenen aan de toepassing van dit besluit niet financieel benadeeld worden. De subsidiëring of financiering van die voorzieningen blijft immers geregeld door de toepasselijke sectorale regelgeving. Een strikte toepassing daarvan zou mogelijk kunnen leiden tot een vermindering van de subsidiëring of financiering, hetgeen moet worden voorkomen. Ook op dat punt wordt een garantie ingebouwd.

HOOFDSTUK VIII

Beroepsgeheim

Artikel 48 regelt de geheimhoudingsplicht in hoofde van allen die hun medewerking verlenen aan de toepassing van dit besluit (§ 1). De schending van het beroepsgeheim is strafbaar krachtens artikel 458 van het Strafwetboek. Die geheimhoudingsplicht geldt niet wanneer men krachtens een wet of decreet verplicht is gegevens mee te delen die normaliter onder de geheimhoudingsplicht vallen. Om een daadwerkelijke integrale jeugdhulp mogelijk te maken waarbij in team moet worden gewerkt en waarbij voor de hulpverlening noodzakelijke gegevens moeten kunnen worden uitgewisseld tussen de bij die hulpverlening betrokken actoren, wordt de verplichte uitwisseling van die noodzakelijke informatie geregeld zowel binnen de teams indicatiestelling en toewijzing (§ 2) als tussen die teams, de hulpaanbieders of andere voorzieningen en de trajectbegeleiders onderling (§ 3). De paragrafen 2 en 3 bevatten aldus een regeling inzake het gedeeld beroepsgeheim.

HOOFDSTUK IX

Overgangs- en slotbepalingen

In artikel 10 wordt gesteld dat de hulpaanbieders binnen de pilootregio hun hulpaanbod moeten moduleren en moeten opdelen in een rechtstreeks en een onrechtstreeks toegankelijk hulpaanbod. Aangezien die opdeling van het hulpaanbod door niet alle hulpaanbieders zal zijn gebeurd bij de inwerkingtreding van dit besluit, is een overgangsregeling noodzakelijk. Voor de implementatie van de integrale jeugdhulp is het onderscheid tussen rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp immers van wezenlijk belang. In artikel 49 wordt bepaald dat in een overgangsfase enkel het hulpaanbod van de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en van de voorzieningen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, die in de pilootregio's gevestigd zijn, als onrechtstreeks toegankelijk wordt beschouwd. Het hulpaanbod van de andere hulpaanbieders uit de pilootregio's wordt geacht rechtstreeks toegankelijk te zijn. Wel kan de bevoegde minister voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en gehandicaptenvoorzieningen uit de pilootregio machtigen om hun hulpaanbod als rechtstreeks toegankelijk aan te bieden. Ook in dat geval wordt de betrokken voorziening geacht aan de toepasselijke sectorale regelgeving te voldoen

en kan die werkwijze haar geen financieel nadeel berokkenen.

Voorliggend ontwerpbesluit heeft dus betrekking op de invoering van de integrale jeugdhulp in drie pilootregio's bij wijze van experiment en op een projectmatige wijze (artikelen 3 en 15 van het decreet van 19 juli 2002). Er dient dus enerzijds voldoende ruimte te blijven om te experimenteren, terwijl anderzijds de nodige rechtswaarborgen en rechtszekerheid dienen te worden geboden aan de minderjarigen en de betrokken personen uit hun leefomgeving. Een verder regelgevend optreden door de bevoegde ministers zal nog nodig zijn, ook buiten de gevallen waarin dit in dit besluit niet expliciet is voorzien. Om het experimenteren mogelijk te maken wordt door artikel 50 aan de bevoegde ministers de mogelijkheid geboden om bij de verdere regeling rekening te houden met de specifieke noden en kenmerken binnen elke pilootregio afzonderlijk. Bij de verdere uitvoering van dit besluit zijn dus verschillen tussen de pilootregio's mogelijk.

De artikelen 51 en 52 regelen de inwerkingtreding, de geldingsduur en de uitvoering van het besluit waarvan het ontwerp voorligt. Die geldingsduur hangt uiteraard samen met die van het decreet.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid,
Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking,*

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

ONTWERP VAN BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

ONTWERP VAN BESLUIT VAN DE
VLAAMSE REGERING

betreffende de integrale jeugdhulp

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp ;

Gelet op het advies van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, gegeven op [...] ;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 18 november 2002 ;

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat het decreet van 19 juli 2002 slechts een zeer beperkte geldingsduur heeft en dat bijgevolg uiterlijk op 1 januari 2003 de integrale jeugdhulp in de pilootregio's moet worden geïmplementeerd opdat het genoemde decreet nog op nuttige wijze zou kunnen worden uitgevoerd ;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op [...], met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

AFDELING I

Definities

Artikel 1

§ 1. In dit besluit wordt verstaan onder :

- 1° decreet : het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp ;
- 2° minderjarige : een natuurlijke persoon jonger dan achttien jaar ;
- 3° leefomgeving : de personen die behoren tot het gezin van de minderjarige, die bij het gezin inwonen, die in de buurt van het gezin wonen of met wie de minderjarige geregeld contact heeft onder meer bij het schoolgaan of tijdens de vrijetijdsbesteding ;
- 4° hulpvrager : de minderjarige, een persoon uit zijn leefomgeving of elke andere persoon die hulp vraagt voor de minderjarige of de minderjarige en zijn leefomgeving ;
- 5° pilootregio : het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, het gerechtelijk arrondissement Gent of de gerechtelijke arrondissementen Tongeren-Hasselt ;
- 6° sector : een bevoegdheidsdomein dat geregeld wordt door een van de volgende decreten :
 - a) het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin ;

b) de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 ;

c) het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ;

d) het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk ;

e) het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ;

f) het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg ;

7° module : een duidelijk afgelijnde eenheid van hulp die autonoom kan worden aangeboden ;

8° voorziening : een organisatie die hulp aanbiedt aan minderjarigen of minderjarigen en personen uit hun leefomgeving ;

9° hulpaanbieder : een persoon of een voorziening die hulp aanbiedt aan minderjarigen of minderjarigen en hun leefomgeving met toepassing van een decreet als bedoeld in 6° ;

10° geïndiceerde hulp : hulp die blijkens de indicatiestelling, bedoeld in artikel 23, tegemoet komt aan een concrete hulpvraag ;

11° ministers : de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, de Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs ;

12° team indicatiestelling : het team, bedoeld in artikel 18 ;

13° team toewijzing : het team, bedoeld in artikel 28 ;

14° trajectbegeleider : een trajectbegeleider als bedoeld in artikel 38 ;

15° bemiddelingscommissie : de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand, bedoeld in artikel 12 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

§ 2. Bij verwijzing naar personen wordt in dit besluit de mannelijke vorm gebruikt.

AFDELING II

Doelstelling

Artikel 2

§ 1. Dit besluit heeft tot doel de integrale jeugdhulp, bedoeld in het decreet, bij wijze van experiment te implementeren in de pilootregio's.

De integrale jeugdhulp gaat uit van het onderscheid tussen rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp dat wordt bepaald met toepassing van artikel 10.

§ 2. Onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt verleend conform de bepalingen van hoofdstuk V.

Onverminderd het vorige lid, kan een hulpvrager zich rechtstreeks wenden tot een hulpaanbieder.

AFDELING III

Toepassingsgebied

Artikel 3

§ 1. Onverminderd § 2 en behoudens afwijkende bepalingen is dit besluit van toepassing op de hulpaanbieders die in een pilootregio gevestigd zijn en op de minderjarigen, de personen uit hun leefomgeving en de hulpvragers die op die hulpaanbieders een beroep doen.

§ 2. De bepalingen van dit besluit die betrekking hebben op de indicatiestelling, de toewijzing, de trajectbegeleiding en de bemiddeling zijn enkel van toepassing op de hierna vermelde minderjarigen en hun leefomgeving :

1° minderjarigen die hun woonplaats in de hierna vermelde steden of gemeenten hebben :

a) wat de pilootregio Antwerpen betreft : Borgerhout en Schoten ;

b) wat de pilootregio Gent betreft : Eeklo, Sint-Amandsberg en Wachtebeke ;

c) wat de pilootregio Tongeren-Hasselt betreft : As, Genk, Opglabbeek en Zutendaal ;

2° andere minderjarigen die geen bekende woonplaats in België hebben en die in een stad of gemeente als bedoeld in 1° worden aangetroffen.

HOOFDSTUK II

Rechten van de cliënt

Artikel 4

Eenieder die zijn medewerking verleent aan de toepassing van dit besluit, respecteert te allen tijde de rechten van het kind, zoals opgesomd in het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend in New York op 20 november 1989.

Artikel 5

§ 1. Onverminderd andere wettelijke en decretale bepalingen die aan een minderjarige handelingsbevoegdheid verlenen en onverminderd de bevoegdheden die voortvloeien uit het ouderlijk gezag, kan een minderjarige de door dit besluit toegekende rechten zelfstandig uitoefenen wanneer hij in staat kan worden geacht tot een redelijke beoordeling van zijn belangen, rekening houdend met zijn leeftijd en maturiteit. De minderjarige vanaf de leeftijd van veertien jaar wordt onweerlegbaar vermoed tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat te zijn.

Zolang een minderjarige niet tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat kan worden geacht, worden de in het eerste lid bedoelde rechten uitgeoefend door de ouders of, in voorkomend geval, door de personen die over hem het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in hun bewaring hebben. In geval van tegenstrijdige belangen met of indien de genoemde personen die rechten niet uitoefenen, heeft de minderjarige recht op bijstand door een vertrouwenspersoon.

§ 2. De minderjarige wordt bovendien bij de totstandkoming en uitvoering van de hulpverlening betrokken, telkens als hij daar zelf om verzoekt.

Artikel 6

De minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hebben recht op duidelijke, volledige en begrijpelijke informatie over het hulpaanbod, over de hulpverlening en over hun rechten en verantwoordelijkheden.

Alle personen die hun medewerking verlenen bij de toepassing van dit besluit delen, binnen de perken van hun bevoegdheden, aan de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving mee wat zij redelijkerwijze dienen te weten over de aard, de inhoud, de omvang, de urgentie van de hulpverlening, over de eventuele risico's van niet-hulpverlening en over de alternatieven voor de aangeboden hulpverlening.

Artikel 7

De minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hebben recht op inzage in de stukken die uitsluitend henzelf betreffen. De toegang tot stukken die ook gegevens over andere personen of door andere personen verstrekte vertrouwelijke informatie bevatten, wordt verleend via een gesprek. De minderjarige heeft het recht zich uitdrukkelijk te verzetten tegen de toegang van zijn ouders of zijn wettelijke vertegenwoordiger tot alle of bepaalde informatie in de dossiers die hem betreffen.

Artikel 8

De minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hebben het recht om geïnformeerd vrij in te stemmen in iedere tussenkomst van een hulpaanbieder of andere voorziening, het team indicatiestelling, het team toewijzing en de trajectbegeleider.

HOOFDSTUK III

Modulering van het hulpaanbod en opsplitsing van het hulpaanbod in een rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijk aanbod

Artikel 9

De hulpaanbieders delen hun hulpaanbod dat op minderjarigen alleen of op minderjarigen en hun leefomgeving betrekking heeft, in modules in.

Deze indeling in modules verloopt in drie fasen :

- 1° elke hulpaanbieder omschrijft het eigen aanbod op de wijze die de ministers bepalen ;
- 2° elke hulpaanbieder stemt zijn hulpaanbod af op het hulpaanbod van andere hulpaanbieders binnen de pilootregio en op de hulpvragen binnen de pilootregio ;
- 3° op basis van die afstemming specificeert elke hulpaanbieder zijn hulpaanbod.

Artikel 10

De hulpaanbieders delen de door hen beschreven modules in rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp in. Ze houden daarbij rekening met :

- 1° de duur : de termijn waarbinnen de module wordt aangeboden ;
- 2° de intensiteit : de gemiddelde duur van één rechtstreeks contact met de minderjarige of een persoon uit zijn leefomgeving, uitgedrukt in uren per dag ;
- 3° de frequentie : de spreiding van het aantal rechtstreekse contacten met de minderjarige of een persoon uit zijn leefomgeving over een welbepaalde periode.

Het onderscheid tussen rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt gemaakt op basis van een weging, uitgedrukt in punten, van een module ten aanzien van de in het vorige lid bedoelde parameters. Indien het aantal punten dat een module voor de drie parameters samen scoort, hoger ligt dan het door de ministers vastgestelde cijfer, bevat die module onrechtstreeks toegankelijke

hulp. De ministers bepalen de nadere regels met betrekking tot die weging.

HOOFDSTUK IV

Regionaal netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp

Artikel 11

De hulpaanbieders die binnen eenzelfde pilootregio gevestigd zijn en rechtstreeks toegankelijke hulp aanbieden, verbinden zich tot een functionele samenwerking in het kader van een regionaal netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp.

Die verbintenis wordt vastgelegd in een overeenkomst die door de betrokken hulpaanbieders wordt ondertekend.

De regionale projectleider, bedoeld in artikel 15 van het decreet, faciliteert het afsluiten, de operationalisering en evaluatie van die overeenkomst.

Artikel 12

De hulpaanbieders van het regionale netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp garanderen een uniforme visie op de toegang tot de hulpverlening. Daartoe hanteert het netwerk een instaprocedure die minstens uit de volgende stappen bestaat :

- 1° het onthaal ;
- 2° de verheldering van hulpvraag en -aanbod ;
- 3° het formuleren van een hulpverleningsvoorstel ;
- 4° een gerichte doorverwijzing naar het hulpaanbod ;
- 5° de registratie van gegevens betreffende de hulpvragen, hulpverleningsvoorstellen en doorverwijzingen.

Bij het hulpverleningsvoorstel en de doorverwijzing, bedoeld in het eerste lid, 3° en 4°, bewaken de hulpaanbieders de maximale afstemming van de hulp op de hulp die al eerder aan de minderjarige of aan de minderjarige en personen uit zijn leefom-

geving werd verstrekt hetzij door henzelf hetzij door andere hulpaanbieders of voorzieningen.

Indien meerdere hulpaanbieders tegelijkertijd hulp verlenen aan een minderjarige of aan een minderjarige en personen uit zijn leefomgeving, bewaken die hulpaanbieders samen de afstemming van de hulp.

Artikel 13

Het regionale netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp informeert en ondersteunt personen en instanties binnen de pilootregio met het oog op het ontwikkelen van vaardigheden voor het detecteren, het interpreteren en, indien nodig, het signaleren van risico's en problemen van minderjarigen of van minderjarigen en hun leefomgeving.

HOOFDSTUK V

Onrechtstreeks toegankelijke hulp

AFDELING I

Algemene bepaling

Artikel 14

Onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt aan de minderjarige of aan de minderjarige en personen uit zijn leefomgeving toegewezen als het team indicatiestelling in zijn indicatiestelling die wordt verricht op basis van diagnostiek die aan minimale kwaliteitseisen voldoet, die hulp minimaal noodzakelijk acht.

Als de indicatiestelling vaststelt dat onrechtstreeks toegankelijke hulp nodig is, hebben de minderjarige en, in voorkomend geval, de betrokken personen uit zijn leefomgeving recht op trajectbegeleiding.

AFDELING II

Diagnostiek

Artikel 15

Diagnostiek wordt opgemaakt door hulpaanbieders of andere voorzieningen.

Artikel 16

De diagnostiek bevat minimaal :

- 1° een beschrijving van het probleem, waarbij het perspectief van de minderjarige en van de betrokken personen uit zijn leefomgeving evenwaardig aan het hulpverleningsperspectief wordt ingebracht ;
- 2° een beschrijvende diagnostiek met aandacht voor de verschillende levensdomeinen ;
- 3° aangrijpingspunten voor een eventuele aanpak inzake hulpverlening.

De ministers kunnen nadere regels bepalen betreffende de inhoud van de diagnostiek.

Artikel 17

De diagnostiek :

- 1° is gedateerd en vermeldt een geldigheidsduur ;
- 2° geeft aan welke diagnostische instrumenten gebruikt zijn ;
- 3° geeft aan hoe de betrokkenheid van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving bij het tot stand komen van de diagnostiek gerealiseerd werd ;
- 4° geeft aan welke hulpaanbieders en andere voorzieningen bij de casus betrokken zijn, welke diagnostische elementen zij aanleveren en of er een onderlinge afstemming gebeurd is.

AFDELING III

Indicatiestelling

ONDERAFDELING I

Het team indicatiestelling

Artikel 18

Het team dat binnen de pilootregio zorgt voor de indicatiestelling, beschikt over een multidisciplinaire en multisectorale kennis. De leden van het team zijn wetenschappelijk geschoold in de brede waaier van diagnostiek en hulpverlening en beschikken over de nodige vaardigheden om op een constructieve manier te kunnen overleggen en samen te werken met hulpverleners en met de minderjarigen of de minderjarigen en hun leefomgeving.

Het team indicatiestelling bestaat uit minstens drie leden. De ministers wijzen de leden van het team aan.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor indicatiestelling

Artikel 19

Een indicatiestelling kan worden aangevraagd :

- 1° hetzij door een hulpaanbieder of een andere voorziening ;
- 2° hetzij door een minderjarige, zijn vertrouwenspersoon, of een persoon uit zijn leefomgeving.

Artikel 20

Een indicatiestelling kan slechts worden uitgevoerd :

- 1° als er met betrekking tot de hulpvraag al een geïnventariseerde diagnostiek bestaat, die voldoet aan de bepalingen van artikel 16 en 17 ;
- 2° met instemming van de minderjarige. Personen uit de leefomgeving van de minderjarige kun-

nen enkel in de indicatiestelling worden betrokken met hun instemming.

ONDERAFDELING III

Procedure van indicatiestelling

Artikel 21

Het team indicatiestelling gaat bij ontvangst van de aanvraag onmiddellijk na of aan de bepalingen van artikel 19 en 20 is voldaan.

Als de diagnostiek niet voldoet aan de bepalingen van artikel 16 en 17, zorgt het team ervoor dat binnen een door het team te bepalen termijn aanvullende diagnostiek wordt aangereikt.

Als er nog geen diagnostiek voorhanden is, wijst het team degene die de indicatiestelling aanvraagt op de noodzaak van diagnostiek en deelt mee tot wie de betrokkene zich daarvoor kan wenden.

Artikel 22

§ 1. De indicatiestelling wordt binnen dertig dagen na ontvangst van de aanvraag of in de gevallen, bedoeld in artikel 21, tweede en derde lid, na ontvangst van diagnostiek die voldoet aan de bepalingen van artikel 16 en 17, opgemaakt op basis van de aangeleverde diagnostiek.

§ 2. Het team indicatiestelling zorgt tijdens het proces van indicatiestelling voor een maximale betrokkenheid van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving. Voortgaand op de informatie die al werd uitgewisseld tijdens de diagnosestelling, informeert het team hen over de inhoud van de hulpverlening, over de procedures en over hun rechten.

Desgevraagd of indien noodzakelijk in het belang van de minderjarige organiseert het team indicatiestelling extra overleg met de betrokken hulpaanbieder(s) of andere voorziening(en) én met de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving.

§ 3. Het team indicatiestelling wijst de hulpaanbieder of een andere voorziening die de indicatiestelling aanvraagt, op diens verantwoordelijkheid voor de voortzetting van de lopende hulpverlening tij-

dens het proces van indicatiestelling en vervolgens tijdens het proces van toewijzing, bedoeld in afdeling IV, onderafdeling II.

§ 4. Het team indicatiestelling spreekt met de minderjarige en, in voorkomend geval, met de betrokken personen uit zijn leefomgeving af, hoe het toewijzingsbesluit gecommuniceerd wordt en hoe en door wie contact wordt opgenomen met een hulpaanbieder of andere voorziening die de geïndiceerde hulp aanbiedt.

Artikel 23

§ 1. De indicatiestelling is gedateerd en bevat minstens :

- 1° een beschrijving van de diagnose ;
- 2° een beschrijving van de minimaal noodzakelijke hulp met vermelding van de minimaal noodzakelijk na te streven doelen, de minimaal noodzakelijke hulpactiviteiten, de vormen waarin de activiteiten minimaal moeten plaatsvinden en de termijn waarbinnen de activiteiten uiterlijk moeten plaatsvinden ;
- 3° een beschrijving van de meest wenselijke hulp, rekening houdend met het doel van de hulp, de wijze van aanpak van het probleem, de plaats en de duur van de uitvoering van de hulp ;
- 4° een specificatie van de eventuele alternatieven tussen de meest wenselijke en de minimaal noodzakelijke hulp ;
- 5° de vermelding of trajectbegeleiding aangewezen is ;
- 6° de vermelding van de geldigheidsduur ;
- 7° de afspraken, bedoeld in artikel 22, § 4.

§ 2. De beschrijving, bedoeld in § 1, 3°, bevat minstens :

- 1° het standpunt van het team indicatiestelling en het standpunt van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 2° een synthese van de bespreking met de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;

3° de bedenkingen die de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving eventueel geformuleerd hebben met betrekking tot een hulpaanbod dat aan de meest wenselijke hulp voldoet ;

4° een besluit dat rekening houdt met de mate van aanvaarding door de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving.

§ 3. Een beschrijving als bedoeld in § 1, 2° en 3°, vermeldt geen individuele hulpaanbieder of andere voorziening die met de hulpverlening kan worden belast.

§ 4. Het team indicatiestelling kan, met akkoord van de minderjarige of van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, tot trajectbegeleiding als bedoeld in § 1, 5°, besluiten in één van volgende gevallen :

- 1° als hulpcoördinatie alleen niet meer voldoende is ;
- 2° als het gaat om een complexe problematiek waarbij meer dan twee hulpaanbieders of andere voorzieningen betrokken zijn ;
- 3° als al geruime tijd hulp werd verleend aan de minderjarige of aan de minderjarige en personen uit zijn leefomgeving ;
- 4° als de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving de mogelijkheden of vaardigheden missen om gebruik te kunnen maken van de hulpverlening.

Artikel 24

Binnen twee werkdagen na de datum van de indicatiestelling :

- 1° licht het team indicatiestelling de indicatiestelling toe aan de minderjarige en aan de betrokken personen uit zijn leefomgeving en overhandigt het hen schriftelijk de bevindingen van de indicatiestelling ;
- 2° bezorgt het team de indicatiestelling aan het team toewijzing.

Artikel 25

Het team indicatiestelling houdt een overzicht bij van de gevallen, bedoeld in artikel 21, tweede lid, waarin aanvullende diagnostiek aan het team geleverd wordt, teneinde de beschikbare capaciteit op diagnostisch vlak zichtbaar te maken. Het bezorgt die gegevens aan de Vlaamse overheid conform de regels die de ministers bepalen.

ONDERAFDELING IV

Voorlopige indicatiestelling

Artikel 26

In afwijking van artikel 20, 1°, kan het team indicatiestelling, indien nog geen diagnostiek voorhanden is die aan de bepalingen van artikel 16 en 17 voldoet, tot een voorlopige indicatiestelling overgaan met betrekking tot een minderjarige aan wie, gelet op de ernst van het probleem, onmiddellijk hulp moet worden verleend.

De voorlopige indicatiestelling, die wordt verricht op basis van de gegevens waarover het team indicatiestelling op dat ogenblik beschikt, wordt geformuleerd in een besluit dat geldt als een toewijzingsbesluit in de zin van artikel 29, § 1.

Het team indicatiestelling wint onverwijld diagnostiek in met het oog op een indicatiestelling als bedoeld in artikel 23. Het team verricht die indicatiestelling binnen dertig dagen na de datum van de voorlopige indicatiestelling.

ONDERAFDELING V

Tweede indicatiestelling

Artikel 27

§ 1. Indien de minderjarige, zijn ouders of de personen die over hem het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in hun bewaring hebben met de indicatiestelling niet akkoord gaan, kunnen zij bij het team indicatiestelling een tweede indicatiestelling aanvragen. In dat geval bezorgt dit team de aanvraag en het volledige dossier aan het team indicatiestelling van een andere pilootregio en brengt het de be-

trokkenen daarvan op de hoogte. Het team informeert het team toewijzing over die aanvraag.

Het team waaraan de aanvraag wordt toegezonden, neemt contact op met de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving. Indien een ontmoeting met hen aangewezen is, zal het team indicatiestelling zich hiervoor verplaatsen. Artikel 20, 2°, 22, 23 en 24, zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 2. Indien de tweede indicatiestelling andere conclusies bevat dan de eerste, kunnen de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving een van beide indicatiestellingen kiezen met het oog op toewijzing van hulp.

AFDELING IV

Toewijzing

ONDERAFDELING I

Het team toewijzing

Artikel 28

In de pilootregio wordt de functie toewijzing uitgeoefend door het team toewijzing.

Het team toewijzing kent het regionale aanbod en beschikt over sterke communicatieve vaardigheden. Het waakt erover voldoende kritisch te blijven ten aanzien van het aanbod. De ministers wijzen de leden van het team aan.

ONDERAFDELING II

De procedure van toewijzing

Artikel 29

§ 1. Binnen het beschikbare hulpaanbod koppelt het team toewijzing op basis van de indicatiestelling als bedoeld in artikel 23, de hulpvraag aan een hulpaanbod. Dit hulpaanbod kan ook buiten de pilootregio gesitueerd zijn.

Het team neemt daartoe een toewijzingsbesluit binnen tien werkdagen na ontvangst van de indica-

tiestelling, tenzij een nieuwe indicatiestelling werd aangevraagd conform artikel 27.

§ 2. Alvorens een hulpvraag aan een hulpaanbod te koppelen, pleegt het team toewijzing overleg met een of meer hulpaanbieders of andere voorzieningen, van wie het hulpaanbod volledig of gedeeltelijk aan de hulpvraag voldoet.

§ 3. Indien blijkt de indicatiestellingen voor meerdere minderjarigen of voor meerdere minderjarigen en de betrokken personen uit hun leefomgeving eenzelfde hulp wenselijk is op hetzelfde moment en binnen een gelijklopend tijdsbestek en indien het hulpaanbod tijdelijk onvoldoende is, bepaalt het team toewijzing aan wie een hulpaanbod bij voorrang wordt toegewezen.

Bij het bepalen van die voorrang kunnen de volgende elementen in aanmerking worden genomen :

- 1° de vaststelling dat dit aanbod minimaal noodzakelijk is voor de minderjarige of voor de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 2° de ernst van de problematiek ;
- 3° de vraag of de hulpverlening het verloop van de problematiek kan beïnvloeden en de kans van slagen bij aanbieden van de hulp ;
- 4° de gevolgen van het eventueel later opstarten van de hulp ;
- 5° de kosten van de hulp ;
- 6° de maatschappelijke legitimering van een directe hulpverlening.

Artikel 30

Het proces van toewijzing houdt rekening met het belang van een geïntegreerde hulp, zowel binnen het rechtstreeks toegankelijke als binnen het onrechtstreeks toegankelijke hulpaanbod.

De toewijzing moet leiden tot een samenhangend hulpaanbod :

- 1° dat voor de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving naar aard, inhoud, omvang en urgentie als het meest wenselijk geïndiceerd is of dat, ingeval een dergelijk hulpaanbod niet beschikbaar is,

volgens de in de indicatiestelling opgegeven alternatieven zo dicht mogelijk bij de meest wenselijke hulp ligt, maar zeker niet minder bevat dan de hulp die volgens dezelfde indicatiestelling minimaal noodzakelijk is ;

- 2° dat zo goed mogelijk werkbaar geacht wordt door de hulpaanbieders of andere voorzieningen die voor de uitvoering kunnen zorgen, en door de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 3° waarvan de uitvoering binnen ten hoogste tien dagen na ontvangst van de indicatiestelling kan worden opgestart.

Artikel 31

Het toewijzingsbesluit, bedoeld in artikel 29, § 1, vermeldt :

- 1° welk alternatief, geformuleerd in de indicatiestelling, wordt gerealiseerd ;
- 2° welke hulpaanbieders of andere voorzieningen bij het proces van toewijzing werden geraadpleegd ;
- 3° de beschrijving van de toewijzing, met vermelding van de hulpaanbieders of andere voorzieningen die voor de hulpverlening kunnen instaan ;
- 4° de argumenten pro en contra voor die toewijzing ;
- 5° de termijn waarvoor de toewijzing geldt, die maximaal één jaar kan bedragen ;
- 6° het verdere verloop van de procedure, inzonderheid wat de evaluatie van de hulpverlening en een nieuwe indicatiestelling betreft, met een duidelijke timing ;
- 7° in voorkomend geval, op welke manier de periode tot aan het effectieve opstarten van de hulp overbrugd kan worden ;
- 8° in voorkomend geval, de identiteit van de trajectbegeleider.

De beschrijving, bedoeld in het eerste lid, 3°, verduidelijkt het doel, de aard, de omvang, de mogelijke plaatsen en de geplande aanvangsdatum van de

hulpverlening, evenals de noodzakelijk geachte duur ervan.

Artikel 32

Het toewijzingsbesluit wordt meegedeeld aan de minderjarige of aan de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, aan de in artikel 31, eerste lid, 3°, bedoelde hulpaanbieders of andere voorzieningen, aan het team indicatiestelling en, als volgens de indicatiestelling trajectbegeleiding aangewezen is, aan de trajectbegeleider.

Artikel 33

Bij het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 31, eerste lid, 5°, kan de toewijzing telkens met een termijn van maximaal één jaar worden verlengd zonder een nieuwe indicatiestelling.

ONDERAFDELING III

Andere taken van het team toewijzing

Artikel 34

Het team toewijzing verleent zijn medewerking bij de evaluatie van de uitvoering van elk toewijzingsbesluit. Die evaluatie vindt minstens om de zes maanden plaats.

Als uit de evaluatie blijkt dat het verder verlenen van geïndiceerde hulp onmogelijk is of niet langer aangewezen is, kan het team toewijzing, met akkoord van de minderjarige of van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, een nieuwe indicatiestelling aanvragen.

Artikel 35

Het team toewijzing geeft volgende beleidsinformatie door aan de Vlaamse overheid :

1° de toewijzingen die effectief gerealiseerd worden en die welke niet gerealiseerd worden ;

2° de gevallen waarin voor de toewijzing prioriteitsbepaling nodig was en de criteria die daarbij werden gehanteerd ;

3° de termijn waarbinnen voor elk geval de toewijzing gerealiseerd kan worden.

Artikel 36

De hulpaanbieders die binnen eenzelfde pilootregio gevestigd zijn en onrechtstreeks toegankelijke hulp aanbieden, verbinden zich tot een structurele samenwerking in het kader van een regionaal netwerk van onrechtstreeks toegankelijke hulp. Deze verbintenis wordt vastgelegd in een protocol dat door de betrokken hulpaanbieders wordt ondertekend.

Het team toewijzing wordt belast met de organisatie en de ondersteuning van de werking van het regionale netwerk, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 37

Het protocol, bedoeld in artikel 36, eerste lid, bevat minstens :

1° de collectieve verbintenis van de betrokken hulpaanbieders dat het regionale netwerk van onrechtstreeks toegankelijke hulp zich garant stelt voor de uitvoering van het toewijzingsbesluit, bedoeld in artikel 29, § 1 ;

2° de operationele afspraken tussen de betrokken hulpaanbieders met het oog op de realisatie van deze hulpgarantie.

De hulpgarantie, bedoeld in het eerste lid, geldt voor zover het hulpaanbod uitvoerbaar is binnen de programmatie en de beschikbare capaciteit van het aanbod van de betrokken hulpaanbieders.

AFDELING V

Trajectbegeleiding

ONDERAFDELING I

De trajectbegeleiders en de coördinator-supervisor

Artikel 38

Elke pilootregio beschikt over een trajectbegeleider, die wordt aangewezen door de ministers.

De trajectbegeleider beschikt over voldoende praktijkervaring, bij voorkeur in verschillende sectoren, over een degelijke kennis van de sociale sector en van de rechten van het kind en over sterke communicatieve vaardigheden.

Artikel 39

Eén coördinator-supervisor, aangewezen door de ministers, coacht de trajectbegeleiders.

De coördinator-supervisor heeft als taak :

- 1° interne supervisie en ondersteuning van de trajectbegeleiders ;
- 2° organiseren van structureel overleg met de pilootregio's ;
- 3° waken over de begrenzing van het takenpakket van de trajectbegeleider ;
- 4° organiseren van regelmatige intervisie ;
- 5° tussenbeide komen bij meningsverschillen tussen het team indicatiestelling, de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving en de trajectbegeleider. Die tussenkomsten kunnen geïnitieerd worden door de trajectbegeleider of door de minderjarige of de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 6° oprichten of gebruik maken van een forum waarin structurele knelpunten ter sprake kunnen komen.

De ministers bepalen nadere regels met betrekking tot de coördinator-supervisor.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor trajectbegeleiding

Artikel 40

Trajectbegeleiding wordt onafhankelijk van het hulpaanbod aangeboden.

Artikel 41

Als de indicatiestelling tot trajectbegeleiding besloten heeft, bezorgt het team toewijzing het toewijzingsbesluit, bedoeld in artikel 29, § 1, onmiddellijk aan de trajectbegeleider.

Als de indicatiestelling niet tot trajectbegeleiding besloten heeft, kunnen de minderjarige of de betrokken personen uit zijn leefomgeving tijdens de uitvoering van de geïndiceerde hulp te allen tijde het team indicatiestelling vragen om daartoe te besluiten. Het team indicatiestelling beslist onverwijld over die vraag.

ONDERAFDELING III

Taken van de trajectbegeleiders

Artikel 42

Als in de indicatiestelling trajectbegeleiding geïndiceerd werd, neemt de trajectbegeleider de volgende taken op zich :

- 1° hij informeert de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 2° hij zorgt ervoor dat de betrokken hulpaanbieder of hulpaanbieders de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving op juiste en voldoende wijze informeren over de wijze waarop ze hulp verlenen, de werkwijze binnen dit hulpaanbod, de vooropgestelde doelstellingen, de duur van de hulpverlening en het tijdstip en de wijze van evaluatie van de hulpverlening ;
- 3° hij waakt erover dat de hulpverlening cliëntgericht wordt uitgevoerd ;

- 4° hij onderhandelt met het team toewijzing en de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, als die laatsten niet akkoord gaan met het toegewezen hulpaanbod ;
- 5° hij zorgt voor een voortdurende afstemming tussen de hulpvraag en het hulpaanbod en faciliteert die ;
- 6° hij is een bereikbaar en actiebekwaam aanspreekpunt voor de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, en voor de hulpaanbieder of andere voorziening ;
- 7° hij is actief betrokken bij evaluatiemomenten ;
- 8° hij faciliteert coördinatie, samenhang en continuïteit van de hulpverlening ;
- 9° hij stimuleert informatie-uitwisseling tussen hulpaanbieders.

Artikel 43

Als de hulpaanbieder of een andere voorziening, de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving de toegewezen hulpverlening niet willen aanvaarden of ze willen stopzetten, kan de trajectbegeleider, naar gelang van het geval :

- 1° het team toewijzing vragen naar de mogelijkheid van identieke hulp die door een andere hulpaanbieder of voorziening wordt verstrekt ;
- 2° het probleem melden bij het team indicatiestelling met het oog op een nieuwe indicatiestelling.

HOOFDSTUK VI

Bemiddeling

Artikel 44

§ 1. Als de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hulp niet aanvaarden of niet meer aanvaarden, kan bij verzoekschrift een bemiddelingsverzoek bij de bemiddelingscommissie aanhangig worden gemaakt.

Een bemiddelingsverzoek wordt gericht aan het secretariaat van de bemiddelingscommissie. Het bemiddelingsverzoek kan uitgaan van een van volgende personen of instanties :

- 1° de minderjarige of iedere vertrouwenspersoon die in feite zijn belangen behartigt ;
- 2° de ouders of de personen die over de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in hun bewaring hebben ;
- 3° andere betrokken personen uit de leefomgeving van de minderjarige ;
- 4° hulpaanbieders die betrokken zijn bij de hulpverlening aan de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving.

Personen, bedoeld in het tweede lid, 3°, kunnen zich door een vertrouwenspersoon laten bijstaan of, indien de bemiddelingscommissie het toestaat, zich door een vertrouwenspersoon van hun keuze laten vertegenwoordigen. Hulpaanbieders, bedoeld in het tweede lid, 5°, kunnen zich door een personeelslid laten vertegenwoordigen.

§ 2. Voorzover de bepalingen van § 1 daarvan niet afwijken, zijn artikel 15, artikel 16, § 1, § 2 en § 3, en artikel 17 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII

Afwijkingen van sectorale regelgeving

Artikel 45

§ 1. Voor de minderjarigen en de personen uit hun leefomgeving, bedoeld in artikel 3, § 2, geldt dat :

- 1° in afwijking van artikel 4, 1° en 2°, en artikel 9, § 1 en § 2, 5° tot en met 7°, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, het bureau voor bijzondere jeugdbijstand geen opdrachten vervult ;
- 2° in afwijking van artikel 27, § 2 tot en met § 4, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, het team indicatiestelling door de voorziening in kwestie

op de hoogte wordt gebracht van de maatregel die door de jeugdrechter werd genomen. Het team indicatiestelling en het team toewijzing stellen alles in het werk om hulp te organiseren. Indien daadwerkelijk hulp wordt verleend, brengt het team toewijzing de jeugdrechtbank hiervan op de hoogte ;

- 3° in afwijking van artikel 30, § 3, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, de beslissing tot voortzetting van de hulpverlening bij het bereiken van de leeftijd van achttien jaar wordt genomen door het team indicatiestelling, waaraan de aanvraag daartoe moet worden gericht. In afwijking van artikel 30, § 1 en § 2, komen de minderjarigen, bedoeld in artikel 3, § 2, voor die voortgezette hulpverlening ook in aanmerking als hen tot aan de leeftijd van achttien jaar krachtens dit besluit toegewezen hulp wordt verleend.

§ 2. In afwijking van § 1 blijft het bureau voor bijzondere jeugdbijstand bevoegd :

- 1° voor de hulpverlening die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit in uitvoering is ten aanzien van de in § 1 vermelde personen, als die hulpverlening door het bureau werd bekrachtigd ;
- 2° voor de bemiddelingsverzoeken betreffende minderjarigen als bedoeld in § 1, die op datum van de inwerkingtreding van dit besluit bij de bemiddelingscommissie hangende zijn ;
- 3° voor het organiseren van hulpverlening ten aanzien van een minderjarige als bedoeld in § 1, als op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit de sociale dienst van het comité voor bijzondere jeugdzorg conform artikel 27, § 3, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, op de hoogte is gebracht van de maatregel die de jeugdrechter ten aanzien van die minderjarige heeft genomen.

Artikel 46

§ 1. Als met betrekking tot een minderjarige als bedoeld in artikel 3, § 2, een toewijzingsbesluit als bedoeld in artikel 29, § 1, is genomen, waarbij die minderjarige wordt toevertrouwd aan een voorziening die hulp verleent in het kader van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, geldt dat besluit als een in-

schrijving bij dat Fonds als bedoeld in hoofdstuk V van voornoemd decreet.

§ 2. Ten aanzien van een minderjarige als bedoeld in artikel 3, § 2, blijven de bepalingen van hoofdstuk V van het decreet van 27 juni 1990 enkel van toepassing :

- 1° als vóór de inwerkingtreding van dit besluit een aanvraag tot inschrijving bij het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd ingediend waarover nog geen beslissing werd genomen ;
- 2° voor de herziening van een beslissing tot inschrijving, genomen door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Artikel 47

Hulpaanbieders die hulp verlenen met toepassing van dit besluit, worden voor de toepassing van de hen betreffende sectorale regelgeving, bedoeld in artikel 1, 6°, geacht hulp te verlenen overeenkomstig die sectorale regelgeving.

De naleving van de bepalingen van het decreet en van dit besluit kan de subsidie die hen wordt verleend met toepassing van die sectorale regelgeving, niet ongunstig beïnvloeden.

HOOFDSTUK VIII

Beroepsgeheim

Artikel 48

§ 1. Onverminderd § 2, zijn alle personen die hun medewerking verlenen aan de toepassing van dit besluit, verplicht tot geheimhouding van de feiten waarvan zij in de uitoefening van hun opdracht kennis krijgen en die daarmee verband houden.

§ 2. In het kader van de multidisciplinaire werking van het team indicatiestelling en het team toewijzing wisselen de leden van het team onderling de informatie uit die nuttig is voor de hulpverlening aan de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit diens leefomgeving.

§ 3. Het team indicatiestelling, het team toewijzing, de trajectbegeleiders en de hulpaanbieders of andere voorzieningen wisselen onderling de informatie uit die voor de hulpverlening aan de minderjarige of aan de minderjarige en zijn leefomgeving noodzakelijk is. Ook de hulpaanbieders die deel uitmaken van de regionale netwerken, bedoeld in hoofdstuk IV en in artikel 36, wisselen onderling de informatie uit die voor die hulpverlening noodzakelijk is.

HOOFDSTUK IX

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 49

Zolang de hulpaanbieders hun hulpaanbod niet in rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp hebben ingedeeld conform artikel 10, wordt als onrechtstreeks toegankelijke hulp beschouwd :

1° hulp verleend door hulpaanbieders die vallen onder de toepassing van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 ;

2° hulp verleend door hulpaanbieders die vallen onder de toepassing van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Door andere hulpaanbieders aangeboden hulp wordt als rechtstreeks toegankelijk beschouwd.

Onverminderd artikel 47 kan de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, hulpaanbieders als bedoeld in het eerste lid, toestaan om hun hulpaanbod geheel of gedeeltelijk als een rechtstreeks toegankelijk aanbod ter beschikking te stellen.

Artikel 50

Bij de verdere uitvoering van dit besluit kunnen de ministers rekening houden met de specifieke kenmerken en behoeften van de afzonderlijke piloot-regio's.

Artikel 51

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2003 en houdt op van kracht te zijn op 30 juni 2004.

Artikel 52

De Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, de Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, zijn, ieder wat hem of haar betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE OVER HET ONTWERP VAN BESLUIT
VAN DE VLAAMSE REGERING

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.478/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 2 december 2002 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "betreffende de integrale jeugdhulp", heeft op 5 december 2002 het volgende advies gegeven :

1. Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling volgens de aanhef van het voor advies voorgelegde ontwerp gemotiveerd

"door de omstandigheid dat het decreet van 19 juli 2002 slechts een zeer beperkte geldingsduur heeft en dat bijgevolg uiterlijk op 1 januari 2003 de integrale jeugdhulp in de pilootregio's moet worden geïmplementeerd opdat het genoemde decreet nog op nuttige wijze zou kunnen worden uitgevoerd".

*

* *

2. Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies is toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp, dat in werking is getreden met ingang van 1 juli 2002 en dat ophoudt uitwerking te hebben op 30 juni 2004 (artikel 17), regelt de invoering van de integrale jeugdhulp bij wijze van experiment in drie pilootregio's (artikel 3). Volgens het decreet biedt integrale jeugdhulp, "op grond van een vraag of een behoefte, aan minderjarigen of aan minderjarigen en hun leefomgeving een continuüm van hulp aan, gaande van informatieverstrekking en adviesverlening tot en met residentiële hulp" (artikel 4, § 1).

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering strekt tot de uitvoering van het genoemde decreet.

Het ontwerp gaat uit van "modules" waarin het hulpaanbod door de hulpaanbieders wordt ingedeeld. Die modules worden gegroepeerd in "rechtstreeks" en "onrechtstreeks" toegankelijke hulp (hoofdstuk III).

Voor elk van beide vormen van hulp bevat het ontwerp vervolgens bijzondere bepalingen (hoofdstukken IV en V).

Het ontwerp bevat bovendien bepalingen in verband met de rechten van de cliënt (hoofdstuk II), de bemiddeling tussen de minderjarige en zijn leefomgeving, enerzijds, en de hulpaanbieders, anderzijds (hoofdstuk VI), de afwijkingen van sommige sectorale regelgevingen (hoofdstuk VII), en het beroepsgeheim (hoofdstuk VIII).

RECHTSGROND

4. De bepalingen van het ontworpen besluit vinden in beginsel rechtsgrond in verscheidene artikelen van het decreet van 19 juli 2002, inzonderheid in de artikelen 7, § 1, 8, § 1, 9, §§ 1 en 2, 10, § 2, 12 en 14.

Wat meer bepaald hoofdstuk VII van het ontwerp betreft, gaat het om afwijkingen van sectorale decreten. Artikel 14, tweede lid, van het decreet machtigt de Vlaamse regering daartoe. De aandacht moet erop gevestigd worden dat de bepalingen van dit hoofdstuk, overeenkomstig artikel 14, derde lid, van het decreet, ter bekrachtiging aan het Vlaams Parlement voorgelegd moeten worden.

5. Hoofdstuk II van het ontwerp bevat bepalingen in verband met de rechten van de cliënt. Met uitzondering van artikel 4 van het ontwerp, dat een herhaling bevat van artikel 4, § 2, van het decreet, lijken de bepalingen van dat hoofdstuk geen rechtsgrond te kunnen vinden in het decreet.

Het gaat overigens om bepalingen die de rechtsverhouding tussen bepaalde personen betreffen, o.m. tussen minderjarigen, enerzijds, en hun ouders en de hulpverleners, anderzijds. De desbetreffende regelingen steunen impliciet op een afweging van belangen. Bij gebreke van een machtiging daartoe door de decreetgever, staat het niet aan de Vlaamse regering om tot die belangenafweging over te gaan.

Hoofdstuk II dient dus uit het ontwerp te worden weggelaten.

ALGEMENE OPMERKING

6. Artikel 13, tweede lid, van het decreet bepaalt dat de Vlaamse regering de nadere regels vaststelt m.b.t. de gegevensregistratie en -verwerking door de hulpaanbieders, het regionale netwerk en de teams belast met de indicatiestelling en de toewijzing.

Er moet opgemerkt worden dat het ontwerp niet voorziet in de uitvoering van die bepaling.

De kamer was samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER,

eerste voorzitter,

D. ALBRECHT,
P. LEMMENS,

staatsraden,

Mevrouw F. LIEVENS,

griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002
betreffende de integrale jeugdhulp

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp, genomen is ter uitvoering van het decreet van 19 juli 2002 met hetzelfde opschrift ; dat conform artikel 14, derde lid, van dat decreet het besluit binnen twee maanden na zijn goedkeuring aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging moet worden voorgelegd ; dat deze termijn zeer krap is rekening houdend met de verschillende adviezen die over dit voorontwerp van decreet, waarbij het te bekrachtigen besluit is gevoegd, moeten worden ingewonnen ; dat enkel mits aan de Raad van State een spoedadvies te vragen, die termijn kan worden nageleefd.

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op [...], met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp wordt bekrachtigd met ingang van 1 januari 2003, de dag van zijn inwerkingtreding.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

door overleg

SERV Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 15 januari 2003
50/AXM/kv/brfadvJeugdhulp.

Mevrouw Mieke VOGELS,
Vlaams minister Welzijn, Gezondheid,
Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Koolstraat 35

1000

Brussel

Mevrouw de Minister,

Op 18 december heeft u de Raad om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp. Vanuit sociaal-economisch standpunt heeft de SERV geen bemerkingen bij het bekrachtigingsdecreet zelf.

Het besluit dat hierbij bekrachtigd wordt zal voor de jeugdhulpverlening in de pilootregio's wel ingrijpende wijzigingen tot gevolg hebben op verschillende aspecten. Omwille van het belang van dit besluit vraagt de SERV dat u voorziet in een systematische en structurele betrokkenheid van de sectorale sociale partners wat betreft de implementatie van het besluit, de keuze tussen mogelijke opties over de regie van de zorg en de oprichting van adviescommissies.

Het feit dat op die manier het draagvlak bij de sociale partners zal toenemen, kan de definitieve regeling enkel ten goede komen.

Met de meeste hoogachting,

Pieter KERREMANS,
Administrateur-generaal.

Xavier VERBOVEN,
Voorzitter.

door overleg

Sectoriële Commissie
Welzijns- en Gezondheidszorg

Brussel, 15 januari 2003
40 SC WGZ AXM011501

Mevrouw Mieke VOGELS
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke
Kansen
Koolstraat 35

1000 BRUSSEL

Mevrouw de Minister,

Op 13 december 2002 heeft de Vlaamse regering het besluit betreffende de integrale jeugdhulpverlening goedgekeurd. Het bekrachtigingsdecreet dat nodig is werd ter advies voorgelegd aan de SERV. Naar aanleiding hiervan stelt de SERV dat de betrokkenheid van de sectorale sociale partners nodig is bij de realisatie van het besluit.

De sectoriële commissie Welzijns- en Gezondheidszorg sluit zich hierbij aan. Het besluit zal voor de integrale jeugdhulpverlening in de pilootregio's ingrijpende wijzigingen tot gevolg hebben. De bedoeling is om op basis van de pilootprojecten te komen tot een nieuwe regelgeving die geldt voor Vlaanderen. Het is dan ook van belang dat de pilootprojecten geoptimaliseerd kunnen worden. Hiervoor acht de sectoriële commissie de systematische en structurele betrokkenheid van de sectoriële commissie Welzijns- en Gezondheidszorg noodzakelijk. Deze betrokkenheid moet zich minstens situeren op de volgende domeinen: de implementatie en mogelijke veralgemening van de regelgeving, het maken van de keuze tussen de mogelijke opties over de regie van de zorg en de betrokkenheid van de sociale partners bij de resultaten van de werkzaamheden van de centrale commissie, de werkgroepen en adviescommissies.

De betrokkenheid van de sectorale sociale partners als zodanig zal het draagvlak van de hervorming vergroten en de invoering van een nieuwe regelgeving voor heel Vlaanderen alleen maar vergemakkelijken.

Met bijzondere hoogachting,

Esther DEMAN
Adjunct-administrateur-generaal

André Langenus,
voorzitter.

ADVIES VAN HET VLAAMS FONDS VOOR SOCIALE INTEGRATIE
VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP

Brussel, 17-01-2003

Aan Mevr. Mieke VOGELS
Vlaams minister van Welzijn,
Gezondheid, Gelijke Kansen en
Ontwikkelingssamenwerking
Koolstraat 35
1000 Brussel

uw brief van 20 december 2002
uw ref. : EBE-02/11-30379-WCA-bz
onze ref.: 10/INT.JEUGDHULP/PK/NA
vragen naar : An Van Ermen 02/225.85.71
Pol Kempeneers 02/225.84.66

Betreft : ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp

Mevrouw de Minister,

De raad van bestuur van het Vlaams Fonds bracht op 26 november 2002 zijn advies uit omtrent het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende de integrale jeugdhulp.

In zijn zitting van 13 januari 2003 stelde de raad vast dat het besluit van 13 december 2002 betreffende deze materie slechts op één punt aan dit advies tegemoetkomt, daar waar de individuele opnameplicht door een voorziening niet werd weerhouden.

De raad van bestuur meent dan ook de grote lijnen van zijn advies te moeten behouden, en brengt omtrent het voorgelegde ontwerpdecreet volgend advies uit :

“In zijn zitting van 13 januari 2003 brengt de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap een negatief advies uit omtrent het voorgelegde ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp,

- 1° De visie verwoord in dit ontwerp van decreet strookt niet met de responsabilisering van de gehandicaptenvoorzieningen.
- 2° Ook het aanstellen van centrale trajectbegeleiders staat haaks op de evolutie in de sector van de gehandicaptenzorg.
- 3° Het voorontwerp van besluit is niet voorgelegd aan de centrale commissie, en de gehandicaptensector is niet vooraf geraadpleegd.
- 4° De modulering zoals voorzien in het besluit is niet gestroomlijnd met de modulering zoals van toepassing in de gehandicaptensector.
- 5° Het besluit is wel een zeer zware tekst voor een in de tijd beperkt pilootexperiment in slechts 9 gemeenten.

Bovendien wenst het Vlaams Fonds er de nadruk op te leggen, zo het ontwerp van decreet toch aan het Vlaams Parlement zou voorgelegd worden, er rekening dient gehouden met het feit dat :

- 1° bij de modulering van het aanbod uit de gehandicaptensector en bijgevolg bij toewijzingen naar deze sector, bestaande erkenningen van de betrokken voorzieningen zouden worden gerespecteerd. Buiten deze erkenning activiteiten ontwikkelen kan alleen na wijziging van de erkenning ;
- 2° in het ontwerp van besluit de mogelijkheid van hulpverlening - zonder aanwezigheid van de normaliter vereiste diagnostiek - dient te worden voorzien in die gevallen waar er een vermoeden van handicap of probleem is doch hierover nog heel wat onzekerheid bestaat of dat de personen uit de leefomgeving van de betrokkenen nog niet klaar zijn om het probleem als zodanig te erkennen en nog niet rijp zijn voor een meer uitgebreide diagnosestelling.

Met de meeste hoogachting,

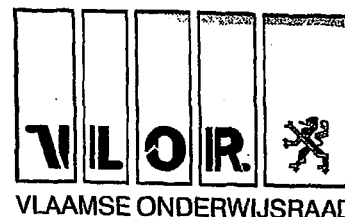

Jef FOUBERT,
Administrateur-generaal.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

uw brief van
uw kenmerk
uw kenmerk
vragen naar
bijlagen

AR/PCA/COR/003
Patrice Caremans

Mevrouw Mieke Vogels
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid,
Gelijke kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Koolstraat 35
1000 Brussel

datum 21 januari 2003
betreft

Mevrouw de minister

Als bijlage ontvangt u het advies betreffende het ontwerp van bekrachtigingsdecreet en het ontwerp van uitvoeringsbesluit over de integrale jeugdhulp (AR/PCA/ADV/005).

Gelieve ons op de hoogte te houden van het gevolg dat u aan dit advies geeft.

Met de meeste hoogachting

Jacques Perquy
administrateur-generaal

Louis Van Beneden
voorzitter

Vlaamse Onderwijsraad
Leuvenseplein 4
1000 Brussel

Algemene Raad
Dinsdag, 21 januari 2003
AR/PCA/ADV/005

Advies over het ontwerp van bekrachtigingsdecreet en ontwerp van uitvoeringsbesluit over integrale jeugdhulp

1 Situering

Het ontwerp van decreet dat ter advisering voorligt, bekrachtigt het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp. Het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp ⁽¹⁾ bepaalt dat de Vlaamse regering bij de experimentele invoering van integrale jeugdhulp in pilootregio's kan afwijken van bepaalde decreten ⁽²⁾ die in verschillende sectoren het hulpaanbod aan minderjarigen of minderjarigen en hun leefomgeving regelen. Eén van die decreten is het decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding. Indien de regering in het uitvoeringsbesluit over de experimentele implementatie van de integrale jeugdhulp in pilootregio's bepalingen inschrijft die afwijken van de decreten opgesomd in het decreet van 13 december 2002, dan moet zij deze besluiten binnen de 2 maanden ter bekrachtiging voorleggen aan het Vlaams Parlement. Het uitvoeringsbesluit ⁽³⁾ over de pilootregio's wijkt af van enkele sectorale decreten ⁽⁴⁾. Het behoeft dus een bekrachtiging.

De Vlaamse Onderwijsraad bracht op 18 september 2001 een advies ⁽⁵⁾ uit over het ontwerp van decreet over de integrale jeugdhulp. In dit advies toetst de raad de bepalingen uit het uitvoeringsbesluit aan de krachtlijnen van zijn advies van 18 september 2001.

De algemene raad keurde dit advies unaniem goed: elf leden stemden voor, 11 leden onthielden zich.

2 De geïntegreerde aanpak

In zijn eerste advies over integrale jeugdhulp, onderschrijft de Vlor de idee van een continuüm integrale jeugdhulp. Een continuüm integrale jeugdhulp veronderstelt, en dat blijkt ook uit de grote lijnen van het uitvoeringsbesluit, een optimale afstemming van de hulp vanuit de verschillende sectoren, het registratiesysteem inbegrepen. Intussen werkt de CLB-sector aan een eigen registratiesysteem. De Vlor wijst op de nood aan synergie tussen beide registratiesystemen. Indien dit zou aanleiding geven tot meeruitgaven, dan moet de minister van Welzijn daaraan tegemoet komen.

¹ Decreet van 19 juli 2002 betreffende integrale jeugdhulp (B.S. 27.08.2002), Art. 14

² Decreet van 19 juli 2002 betreffende integrale jeugdhulp (B.S. 27.08.2002), Art. 5

³ Besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002, Art. 45 en 46

⁴ De decreten over bijzondere Jeugdbijstand en over het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van personen met een Handicap.

⁵ Advies betreffende een ontwerp van decreet over de integrale Jeugdhulp, Algemene Raad, 18 september 2001, AR/ASE/ADV/001

3 Eigenheid van de CLB's

Het advies over het decreet over de integrale jeugdhulp stelt uitdrukkelijk dat integrale jeugdhulp de begeleidingsdomeinen niet kan veranderen die het decreet ⁽⁶⁾ aan de CLB's toewijst. Strikt juridisch wijzigt het uitvoeringsbesluit dat nu voorligt, niets aan dat decreet. De Vlor vindt dit een goede zaak.

Toch geeft het besluit aanleiding tot enige bezorgdheid van de Vlor over de eigenheid van de aanpak en over de autonomie van de centra voor leerlingenbegeleiding. Zo bepaalt het besluit bijvoorbeeld ⁽⁷⁾ de minimale voorwaarden waaraan de diagnostiek moet voldoen en machtigt het de ministers om 'nadere regels' te bepalen over de inhoud van de diagnostiek. Leerlingen kunnen alleen onrechtstreeks toegankelijke hulp krijgen als deze diagnostische voorwaarden vervuld zijn. Deze voorwaarde kan voor gevolg hebben dat de centra hun diagnostiek gaan richten op de regels van de integrale jeugdzorg. Zo kan in de feiten de integrale jeugdzorg de eigen, autonome en in de eerste plaats onderwijsgerichte aanpak van de centra hypothekeren.

4 Relatie met de school

De Vlor constateert in zijn eerste advies ⁽⁸⁾ de afwezigheid van de school op het continuüm van de integrale jeugdhulp. Naar aanleiding van het voorliggend uitvoeringsbesluit wijst de Vlor opnieuw op de betrokkenheid van de school. Scholen beschouwen leerlingenbegeleiding steeds meer als een essentieel deel van hun onderwijsopdracht. Het beleid ondersteunt uitdrukkelijk deze opvatting. Het meest recente voorbeeld daarvan is het decreet gelijke onderwijskansen I.

De school heeft een rol bij de preventie van problemen en een signaalfunctie. In deze context en zonder bijkomende middelen moet zij zich daartoe beperken. Maar het aantal en de complexiteit van de hulpvragen nemen toe.

Een continuüm van integrale jeugdhulp kan een middel zijn om de hulpvrager veel vlugger te leiden naar de meest geschikte rechtstreeks toegankelijke of onrechtstreeks toegankelijke hulp. En om de onrechtstreeks toegankelijke hulp te reserveren voor wie ze echt nodig heeft.

De Vlor vraagt om bij de experimentele implementatie in de pilootregio's aandachtig te bekijken of deze aanpak geen onverwachte neveneffecten heeft. De selectievere toewijzing van onrechtstreeks toegankelijke hulp mag niet voor gevolg hebben dat de rechtstreeks toegankelijke hulpverlening, waaronder de centra voor leerlingenbegeleiding, nog meer en nog complexere hulpvragen moet beantwoorden. Als dat gebeurt, is het gevaar niet denkbeeldig dat scholen met sommige hulpvragen niet meer terecht kunnen bij de centra voor leerlingenbegeleiding, dat de preventieve aanpak die eigen is aan de leerlingenbegeleiding op school in het gedrang komt en dat zij voor de ondersteuning van hun preventieve werking niet meer kunnen rekenen op de centra voor leerlingenbegeleiding.

Om die reden denkt de Vlor dat naar aanleiding van de implementatie van de integrale jeugdhulp in de pilootregio's nood is aan een permanente dialoog tussen scholen en centra

⁶ Decreet van 1 december 1998 betreffende de Centra voor Leerlingenbegeleiding

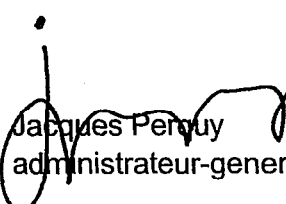
⁷ Art. 16, 17 en 20

⁸ Advies betreffende een ontwerp van decreet over de integrale Jeugdhulp, Algemene Raad, 18 september 2001, AR/ASE/ADV/001

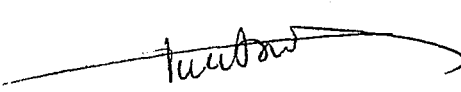
voor leerlingenbegeleiding.

5 Middelen

In zijn eerste advies vroeg de Vlor bijkomende omkadering voor de centra voor leerlingenbegeleiding indien de implementatie van de integrale jeugdhulp een bijkomende taakbelasting voor gevolg zou hebben voor de centra voor leerlingenbegeleiding. Bij uitbreiding kan het niet dat de centra in de pilootregio's inkomsten zouden moeten derven voor opdrachten die zij blijven vervullen. Op basis van voorliggend besluit is het niet duidelijk of de vergoedingen die centra nu krijgen voor opdrachten vanuit het Vlaams Fonds voor de sociale Integratie van Personen met een Handicap, behouden blijven.

Jacques Perquy
administrateur-generaal

Louis Van Beneden
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.758/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 januari 2003 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp". heeft op 27 januari 2003 het volgende advies gegeven :

Wat de elementen betreft opgesomd in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zijn bij het ontwerp geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp, genomen is ter uitvoering van het decreet van 19 juli 2002 met hetzelfde opschrift ; dat conform artikel 14, derde lid, van dat decreet het besluit binnen twee maanden na zijn goedkeuring aan het Vlaam Parlement ter bekrachtiging moet worden voorgelegd ; dat deze termijn zeer krap is rekening houdend met de verschillende adviezen die over dit voorontwerp van decreet, waarbij het te bekrachtigen besluit is gevoegd, moeten worden ingewonnen ; dat enkel mits aan de Raad van State een spoedadvies te vragen, die termijn kan worden nageleefd.

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 27 januari 2003, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp wordt bekrachtigd met ingang van 1 januari 2003, de dag van zijn inwerkingtreding.

Brussel, 7 februari 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 13 DECEMBER 2002
BETREFFENDE DE INTEGRALE JEUGDHULP

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

van 13 december 2002
betreffende de integrale jeugdhulp

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp ;

Gelet op het advies van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, gegeven op 27 november 2002 ;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 18 november 2002 ;

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat het decreet van 19 juli 2002 slechts een zeer beperkte geldingsduur heeft en dat bijgevolg uiterlijk op 1 januari 2003 de integrale jeugdhulp in de pilootregio's moet worden geïmplementeerd opdat het genoemde decreet nog op nuttige wijze zou kunnen worden uitgevoerd ;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 10 december 2002, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

AFDELING I

Definities

Artikel 1

§ 1. In dit besluit wordt verstaan onder :

1° decreet : het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp ;

2° minderjarige : een natuurlijke persoon jonger dan achttien jaar ;

3° leefomgeving : de personen die behoren tot het gezin van de minderjarige, die bij het gezin inwonen, die in de buurt van het gezin wonen of met wie de minderjarige geregeld contact heeft onder meer bij het schoolgaan of tijdens de vrijetijdsbesteding ;

4° hulpvrager : de minderjarige, een persoon uit zijn leefomgeving of elke andere persoon die hulp vraagt voor de minderjarige of de minderjarige en zijn leefomgeving ;

5° pilootregio : het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, het gerechtelijk arrondissement Gent of de gerechtelijke arrondissementen Tongeren-Hasselt ;

6° sector : een bevoegdheidsdomein dat geregeld wordt door een van de volgende decreten :

a) het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin ;

b) de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 ;

c) het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ;

d) het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk ;

e) het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ;

f) het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg ;

7° module : een duidelijk afgelijnde eenheid van hulp die autonoom kan worden aangeboden ;

8° voorziening : een organisatie die hulp aanbiedt aan minderjarigen of minderjarigen en personen uit hun leefomgeving ;

9° hulpaanbieder : een persoon of een voorziening die hulp aanbiedt aan minderjarigen of minderjarigen en hun leefomgeving met toepassing van een decreet als bedoeld in 6° ;

10° geïndiceerde hulp : hulp die blijkens de indicatiestelling, bedoeld in artikel 23, tegemoet komt aan een concrete hulpvraag ;

11° ministers : de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, de Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs ;

12° team indicatiestelling : het team, bedoeld in artikel 18 ;

13° team toewijzing : het team, bedoeld in artikel 28 ;

14° trajectbegeleider : een trajectbegeleider als bedoeld in artikel 38 ;

15° bemiddelingscommissie : de bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand, bedoeld in artikel 12 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

§ 2. Bij verwijzing naar personen wordt in dit besluit de mannelijke vorm gebruikt.

AFDELING II

Doelstelling

Artikel 2

§ 1. Dit besluit heeft tot doel de integrale jeugdhulp, bedoeld in het decreet, bij wijze van experiment te implementeren in de pilootregio's.

De integrale jeugdhulp gaat uit van het onderscheid tussen rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp dat wordt bepaald met toepassing van artikel 10.

§ 2. Onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt verleend conform de bepalingen van hoofdstuk V.

Onverminderd het vorige lid, kan een hulpvrager zich rechtstreeks wenden tot een hulpaanbieder.

AFDELING III

Toepassingsgebied

Artikel 3

§ 1. Onverminderd § 2 en behoudens afwijkende bepalingen is dit besluit van toepassing op de hulpaanbieders die in een pilootregio gevestigd zijn en op de minderjarigen, de personen uit hun leefomgeving en de hulpvragers die op die hulpaanbieders een beroep doen.

§ 2. De bepalingen van dit besluit die betrekking hebben op de indicatiestelling, de toewijzing, de trajectbegeleiding en de bemiddeling zijn enkel van toepassing op de hierna vermelde minderjarigen en hun leefomgeving :

1° minderjarigen die hun woonplaats in de hierna vermelde steden of gemeenten hebben :

a) wat de pilootregio Antwerpen betreft : Borgerhout en Schoten ;

b) wat de pilootregio Gent betreft : Eeklo, Sint-Amandsberg en Wachtebeke ;

c) wat de pilootregio Tongeren-Hasselt betreft :
As, Genk, Opglabbeek en Zutendaal ;

2° andere minderjarigen die geen bekende woonplaats in België hebben en die in een stad of gemeente als bedoeld in 1° worden aangetroffen.

HOOFDSTUK II

Rechten van de cliënt

Artikel 4

Eenieder die zijn medewerking verleent aan de toepassing van dit besluit, respecteert te allen tijde de rechten van het kind, zoals opgesomd in het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend in New York op 20 november 1989.

Artikel 5

§ 1. Onverminderd andere wettelijke en decretale bepalingen die aan een minderjarige handelingsbekwaamheid verlenen en onverminderd de bevoegdheden die voortvloeien uit het ouderlijk gezag, kan een minderjarige de door dit besluit toegekende rechten zelfstandig uitoefenen wanneer hij in staat kan worden geacht tot een redelijke beoordeling van zijn belangen, rekening houdend met zijn leeftijd en maturiteit. De minderjarige vanaf de leeftijd van veertien jaar wordt onweerlegbaar vermoed tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat te zijn.

Zolang een minderjarige niet tot een redelijke beoordeling van zijn belangen in staat kan worden geacht, worden de in het eerste lid bedoelde rechten uitgeoefend door de ouders of, in voorkomend geval, door de personen die over hem het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in hun bewaring hebben. In geval van tegenstrijdige belangen met of indien de genoemde personen die rechten niet uitoefenen, heeft de minderjarige recht op bijstand door een vertrouwenspersoon.

§ 2. De minderjarige wordt bovendien bij de totstandkoming en uitvoering van de hulpverlening betrokken, telkens als hij daar zelf om verzoekt.

Artikel 6

De minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hebben recht op duidelijke, volledige en begrijpelijke informatie over het hulpaanbod, over de hulpverlening en over hun rechten en verantwoordelijkheden.

Alle personen die hun medewerking verlenen bij de toepassing van dit besluit delen, binnen de perken van hun bevoegdheden, aan de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving mee wat zij redelijkerwijze dienen te weten over de aard, de inhoud, de omvang, de urgentie van de hulpverlening, over de eventuele risico's van niet-hulpverlening en over de alternatieven voor de aangeboden hulpverlening.

Artikel 7

De minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hebben recht op inzage in de stukken die uitsluitend henzelf betreffen. De toegang tot stukken die ook gegevens over andere personen of door andere personen verstrekte vertrouwelijke informatie bevatten, wordt verleend via een gesprek. De minderjarige heeft het recht zich uitdrukkelijk te verzetten tegen de toegang van zijn ouders of zijn wettelijke vertegenwoordiger tot alle of bepaalde informatie in de dossiers die hem betreffen.

Artikel 8

De minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hebben het recht om geïnformeerd vrij in te stemmen in iedere tussenkomst van een hulpaanbieder of andere voorziening, het team indicatiestelling, het team toewijzing en de trajectbegeleider.

HOOFDSTUK III

Modulering van het hulpaanbod en opsplitsing van het hulpaanbod in een rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijk aanbod

Artikel 9

De hulpaanbieders delen hun hulpaanbod dat op minderjarigen alleen of op minderjarigen en hun leefomgeving betrekking heeft, in modules in.

Deze indeling in modules verloopt in drie fasen :

- 1° elke hulpaanbieder omschrijft het eigen aanbod op de wijze die de ministers bepalen ;
- 2° elke hulpaanbieder stemt zijn hulpaanbod af op het hulpaanbod van andere hulpaanbieders binnen de pilootregio en op de hulpvragen binnen de pilootregio ;
- 3° op basis van die afstemming specificeert elke hulpaanbieder zijn hulpaanbod.

Artikel 10

De hulpaanbieders delen de door hen beschreven modules in rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp in. Ze houden daarbij rekening met :

- 1° de duur : de termijn waarbinnen de module wordt aangeboden ;
- 2° de intensiteit : de gemiddelde duur van één rechtstreeks contact met de minderjarige of een persoon uit zijn leefomgeving, uitgedrukt in uren per dag ;
- 3° de frequentie : de spreiding van het aantal rechtstreekse contacten met de minderjarige of een persoon uit zijn leefomgeving over een welbepaalde periode.

Het onderscheid tussen rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt gemaakt op basis van een weging, uitgedrukt in punten, van een module ten aanzien van de in het vorige lid bedoelde parameters. Indien het aantal punten dat een module voor de drie parameters samen scoort, hoger ligt dan het door de ministers vastgestelde cijfer, bevat die module onrechtstreeks toegankelijke

hulp. De ministers bepalen de nadere regels met betrekking tot die weging.

HOOFDSTUK IV

Regionaal netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp

Artikel 11

De hulpaanbieders die binnen eenzelfde pilootregio gevestigd zijn en rechtstreeks toegankelijke hulp aanbieden, verbinden zich tot een functionele samenwerking in het kader van een regionaal netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp.

Die verbintenis wordt vastgelegd in een overeenkomst die door de betrokken hulpaanbieders wordt ondertekend.

De regionale projectleider, bedoeld in artikel 15 van het decreet, faciliteert het afsluiten, de operationalisering en evaluatie van die overeenkomst.

Artikel 12

De hulpaanbieders van het regionale netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp garanderen een uniforme visie op de toegang tot de hulpverlening. Daartoe hanteert het netwerk een instaprocedure die minstens uit de volgende stappen bestaat :

- 1° het onthaal ;
- 2° de verheldering van hulpvraag en -aanbod ;
- 3° het formuleren van een hulpverleningsvoorstel ;
- 4° een gerichte doorverwijzing naar het hulpaanbod ;
- 5° de registratie van gegevens betreffende de hulpvragen, hulpverleningsvoorstellen en doorverwijzingen.

Bij het hulpverleningsvoorstel en de doorverwijzing, bedoeld in het eerste lid, 3° en 4°, bewaken de hulpaanbieders de maximale afstemming van de hulp op de hulp die al eerder aan de minderjarige of aan de minderjarige en personen uit zijn leefom-

geving werd verstrekt hetzij door henzelf hetzij door andere hulpaanbieders of voorzieningen.

Indien meerdere hulpaanbieders tegelijkertijd hulp verlenen aan een minderjarige of aan een minderjarige en personen uit zijn leefomgeving, bewaken die hulpaanbieders samen de afstemming van de hulp.

Artikel 13

Het regionale netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp informeert en ondersteunt personen en instanties binnen de pilootregio met het oog op het ontwikkelen van vaardigheden voor het detecteren, het interpreteren en, indien nodig, het signaleren van risico's en problemen van minderjarigen of van minderjarigen en hun leefomgeving.

HOOFDSTUK V

Onrechtstreeks toegankelijke hulp

AFDELING I

Algemene bepaling

Artikel 14

Onrechtstreeks toegankelijke hulp wordt aan de minderjarige of aan de minderjarige en personen uit zijn leefomgeving toegewezen als het team indicatiestelling in zijn indicatiestelling die wordt vericht op basis van diagnostiek die aan minimale kwaliteitseisen voldoet, die hulp minimaal noodzakelijk acht.

Als de indicatiestelling vaststelt dat onrechtstreeks toegankelijke hulp nodig is, hebben de minderjarige en, in voorkomend geval, de betrokken personen uit zijn leefomgeving recht op trajectbegeleiding.

AFDELING II

Diagnostiek

Artikel 15

Diagnostiek wordt opgemaakt door hulpaanbieders of andere voorzieningen.

Artikel 16

De diagnostiek bevat minimaal :

- 1° een beschrijving van het probleem, waarbij het perspectief van de minderjarige en van de betrokken personen uit zijn leefomgeving evenwaardig aan het hulpverleningsperspectief wordt ingebracht ;
- 2° een beschrijvende diagnostiek met aandacht voor de verschillende levensdomeinen ;
- 3° aangrijpingspunten voor een eventuele aanpak inzake hulpverlening.

De ministers kunnen nadere regels bepalen betreffende de inhoud van de diagnostiek.

Artikel 17

De diagnostiek :

- 1° is gedateerd en vermeldt een geldigheidsduur ;
- 2° geeft aan welke diagnostische instrumenten gebruikt zijn ;
- 3° geeft aan hoe de betrokkenheid van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving bij het tot stand komen van de diagnostiek gerealiseerd werd ;
- 4° geeft aan welke hulpaanbieders en andere voorzieningen bij de casus betrokken zijn, welke diagnostische elementen zij aanleveren en of er een onderlinge afstemming gebeurd is.

AFDELING III

Indicatiestelling

ONDERAFDELING I

Het team indicatiestelling

Artikel 18

Het team dat binnen de pilootregio zorgt voor de indicatiestelling, beschikt over een multidisciplinaire en multisectorale kennis. De leden van het team zijn wetenschappelijk geschoold in de brede waaier van diagnostiek en hulpverlening en beschikken over de nodige vaardigheden om op een constructieve manier te kunnen overleggen en samen te werken met hulpverleners en met de minderjarigen of de minderjarigen en hun leefomgeving.

Het team indicatiestelling bestaat uit minstens drie leden. De ministers wijzen de leden van het team aan.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor indicatiestelling

Artikel 19

Een indicatiestelling kan worden aangevraagd :

- 1° hetzij door een hulpaanbieder of een andere voorziening ;
- 2° hetzij door een minderjarige, zijn vertrouwenspersoon, of een persoon uit zijn leefomgeving.

Artikel 20

Een indicatiestelling kan slechts worden uitgevoerd :

- 1° als er met betrekking tot de hulpvraag al een geïnventariseerde diagnostiek bestaat, die voldoet aan de bepalingen van artikel 16 en 17 ;
- 2° met instemming van de minderjarige. Personen uit de leefomgeving van de minderjarige kun-

nen enkel in de indicatiestelling worden betrokken met hun instemming.

ONDERAFDELING III

Procedure van indicatiestelling

Artikel 21

Het team indicatiestelling gaat bij ontvangst van de aanvraag onmiddellijk na of aan de bepalingen van artikel 19 en 20 is voldaan.

Als de diagnostiek niet voldoet aan de bepalingen van artikel 16 en 17, zorgt het team ervoor dat binnen een door het team te bepalen termijn aanvullende diagnostiek wordt aangereikt.

Als er nog geen diagnostiek voorhanden is, wijst het team degene die de indicatiestelling aanvraagt op de noodzaak van diagnostiek en deelt mee tot wie de betrokkene zich daarvoor kan wenden.

Artikel 22

§ 1. De indicatiestelling wordt binnen dertig dagen na ontvangst van de aanvraag of in de gevallen, bedoeld in artikel 21, tweede en derde lid, na ontvangst van diagnostiek die voldoet aan de bepalingen van artikel 16 en 17, opgemaakt op basis van de aangeleverde diagnostiek.

§ 2. Het team indicatiestelling zorgt tijdens het proces van indicatiestelling voor een maximale betrokkenheid van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving. Voortgaand op de informatie die al werd uitgewisseld tijdens de diagnosestelling, informeert het team hen over de inhoud van de hulpverlening, over de procedures en over hun rechten.

Desgevraagd of indien noodzakelijk in het belang van de minderjarige organiseert het team indicatiestelling extra overleg met de betrokken hulpaanbieder(s) of andere voorziening(en) én met de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving.

§ 3. Het team indicatiestelling wijst de hulpaanbieder of een andere voorziening die de indicatiestelling aanvraagt, op diens verantwoordelijkheid voor de voortzetting van de lopende hulpverlening tij-

dens het proces van indicatiestelling en vervolgens tijdens het proces van toewijzing, bedoeld in afdeling IV, onderafdeling II.

§ 4. Het team indicatiestelling spreekt met de minderjarige en, in voorkomend geval, met de betrokken personen uit zijn leefomgeving af, hoe het toewijzingsbesluit gecommuniceerd wordt en hoe en door wie contact wordt opgenomen met een hulpaanbieder of andere voorziening die de geïndiceerde hulp aanbiedt.

Artikel 23

§ 1. De indicatiestelling is gedateerd en bevat minstens :

- 1° een beschrijving van de diagnose ;
- 2° een beschrijving van de minimaal noodzakelijke hulp met vermelding van de minimaal noodzakelijk na te streven doelen, de minimaal noodzakelijke hulpactiviteiten, de vormen waarin de activiteiten minimaal moeten plaatsvinden en de termijn waarbinnen de activiteiten uiterlijk moeten plaatsvinden ;
- 3° een beschrijving van de meest wenselijke hulp, rekening houdend met het doel van de hulp, de wijze van aanpak van het probleem, de plaats en de duur van de uitvoering van de hulp ;
- 4° een specificatie van de eventuele alternatieven tussen de meest wenselijke en de minimaal noodzakelijke hulp ;
- 5° de vermelding of trajectbegeleiding aangewezen is ;
- 6° de vermelding van de geldigheidsduur ;
- 7° de afspraken, bedoeld in artikel 22, § 4.

§ 2. De beschrijving, bedoeld in § 1, 3°, bevat minstens :

- 1° het standpunt van het team indicatiestelling en het standpunt van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 2° een synthese van de bespreking met de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;

3° de bedenkingen die de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving eventueel geformuleerd hebben met betrekking tot een hulpaanbod dat aan de meest wenselijke hulp voldoet ;

4° een besluit dat rekening houdt met de mate van aanvaarding door de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving.

§ 3. Een beschrijving als bedoeld in § 1, 2° en 3°, vermeldt geen individuele hulpaanbieder of andere voorziening die met de hulpverlening kan worden belast.

§ 4. Het team indicatiestelling kan, met akkoord van de minderjarige of van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, tot trajectbegeleiding als bedoeld in § 1, 5°, besluiten in één van volgende gevallen :

- 1° als hulpcoördinatie alleen niet meer voldoende is ;
- 2° als het gaat om een complexe problematiek waarbij meer dan twee hulpaanbieders of andere voorzieningen betrokken zijn ;
- 3° als al geruime tijd hulp werd verleend aan de minderjarige of aan de minderjarige en personen uit zijn leefomgeving ;
- 4° als de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving de mogelijkheden of vaardigheden missen om gebruik te kunnen maken van de hulpverlening.

Artikel 24

Binnen twee werkdagen na de datum van de indicatiestelling :

- 1° licht het team indicatiestelling de indicatiestelling toe aan de minderjarige en aan de betrokken personen uit zijn leefomgeving en overhandigt het hen schriftelijk de bevindingen van de indicatiestelling ;
- 2° bezorgt het team de indicatiestelling aan het team toewijzing.

Artikel 25

Het team indicatiestelling houdt een overzicht bij van de gevallen, bedoeld in artikel 21, tweede lid, waarin aanvullende diagnostiek aan het team geleverd wordt, teneinde de beschikbare capaciteit op diagnostisch vlak zichtbaar te maken. Het bezorgt die gegevens aan de Vlaamse overheid conform de regels die de ministers bepalen.

ONDERAFDELING IV

Voorlopige indicatiestelling

Artikel 26

In afwijking van artikel 20, 1°, kan het team indicatiestelling, indien nog geen diagnostiek voorhanden is die aan de bepalingen van artikel 16 en 17 voldoet, tot een voorlopige indicatiestelling overgaan met betrekking tot een minderjarige aan wie, gelet op de ernst van het probleem, onmiddellijk hulp moet worden verleend.

De voorlopige indicatiestelling, die wordt verricht op basis van de gegevens waarover het team indicatiestelling op dat ogenblik beschikt, wordt geformuleerd in een besluit dat geldt als een toewijzingsbesluit in de zin van artikel 29, § 1.

Het team indicatiestelling wint onverwijld diagnostiek in met het oog op een indicatiestelling als bedoeld in artikel 23. Het team verricht die indicatiestelling binnen dertig dagen na de datum van de voorlopige indicatiestelling.

ONDERAFDELING V

Tweede indicatiestelling

Artikel 27

§ 1. Indien de minderjarige, zijn ouders of de personen die over hem het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in hun bewaring hebben met de indicatiestelling niet akkoord gaan, kunnen zij bij het team indicatiestelling een tweede indicatiestelling aanvragen. In dat geval bezorgt dit team de aanvraag en het volledige dossier aan het team indicatiestelling van een andere pilootregio en brengt het de be-

trokkenen daarvan op de hoogte. Het team informeert het team toewijzing over die aanvraag.

Het team waaraan de aanvraag wordt toegezonden, neemt contact op met de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving. Indien een ontmoeting met hen aangewezen is, zal het team indicatiestelling zich hiervoor verplaatsen. Artikel 20, 2°, 22, 23 en 24, zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 2. Indien de tweede indicatiestelling andere conclusies bevat dan de eerste, kunnen de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving een van beide indicatiestellingen kiezen met het oog op toewijzing van hulp.

AFDELING IV

Toewijzing

ONDERAFDELING I

Het team toewijzing

Artikel 28

In de pilootregio wordt de functie toewijzing uitgeoefend door het team toewijzing.

Het team toewijzing kent het regionale aanbod en beschikt over sterke communicatieve vaardigheden. Het waakt erover voldoende kritisch te blijven ten aanzien van het aanbod. De ministers wijzen de leden van het team aan.

ONDERAFDELING II

De procedure van toewijzing

Artikel 29

§ 1. Binnen het beschikbare hulpaanbod koppelt het team toewijzing op basis van de indicatiestelling als bedoeld in artikel 23, de hulpvraag aan een hulpaanbod. Dit hulpaanbod kan ook buiten de pilootregio gesitueerd zijn.

Het team neemt daartoe een toewijzingsbesluit binnen tien werkdagen na ontvangst van de indica-

tiestelling, tenzij een nieuwe indicatiestelling werd aangevraagd conform artikel 27.

§ 2. Alvorens een hulpvraag aan een hulpaanbod te koppelen, pleegt het team toewijzing overleg met een of meer hulpaanbieders of andere voorzieningen, van wie het hulpaanbod volledig of gedeeltelijk aan de hulpvraag voldoet.

§ 3. Indien blijkt de indicatiestellingen voor meerdere minderjarigen of voor meerdere minderjarigen en de betrokken personen uit hun leefomgeving eenzelfde hulp wenselijk is op hetzelfde moment en binnen een gelijklopend tijdsbestek en indien het hulpaanbod tijdelijk onvoldoende is, bepaalt het team toewijzing aan wie een hulpaanbod bij voorrang wordt toegewezen.

Bij het bepalen van die voorrang kunnen de volgende elementen in aanmerking worden genomen :

- 1° de vaststelling dat dit aanbod minimaal noodzakelijk is voor de minderjarige of voor de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 2° de ernst van de problematiek ;
- 3° de vraag of de hulpverlening het verloop van de problematiek kan beïnvloeden en de kans van slagen bij aanbieden van de hulp ;
- 4° de gevolgen van het eventueel later opstarten van de hulp ;
- 5° de kosten van de hulp ;
- 6° de maatschappelijke legitimering van een directe hulpverlening.

Artikel 30

Het proces van toewijzing houdt rekening met het belang van een geïntegreerde hulp, zowel binnen het rechtstreeks toegankelijke als binnen het onrechtstreeks toegankelijke hulpaanbod.

De toewijzing moet leiden tot een samenhangend hulpaanbod :

- 1° dat voor de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving naar aard, inhoud, omvang en urgentie als het meest wenselijk geïndiceerd is of dat, ingeval een dergelijk hulpaanbod niet beschikbaar is,

volgens de in de indicatiestelling opgegeven alternatieven zo dicht mogelijk bij de meest wenselijke hulp ligt, maar zeker niet minder bevat dan de hulp die volgens dezelfde indicatiestelling minimaal noodzakelijk is ;

- 2° dat zo goed mogelijk werkbaar geacht wordt door de hulpaanbieders of andere voorzieningen die voor de uitvoering kunnen zorgen, en door de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 3° waarvan de uitvoering binnen ten hoogste tien dagen na ontvangst van de indicatiestelling kan worden opgestart.

Artikel 31

Het toewijzingsbesluit, bedoeld in artikel 29, § 1, vermeldt :

- 1° welk alternatief, geformuleerd in de indicatiestelling, wordt gerealiseerd ;
- 2° welke hulpaanbieders of andere voorzieningen bij het proces van toewijzing werden geraadpleegd ;
- 3° de beschrijving van de toewijzing, met vermelding van de hulpaanbieders of andere voorzieningen die voor de hulpverlening kunnen instaan ;
- 4° de argumenten pro en contra voor die toewijzing ;
- 5° de termijn waarvoor de toewijzing geldt, die maximaal één jaar kan bedragen ;
- 6° het verdere verloop van de procedure, inzonderheid wat de evaluatie van de hulpverlening en een nieuwe indicatiestelling betreft, met een duidelijke timing ;
- 7° in voorkomend geval, op welke manier de periode tot aan het effectieve opstarten van de hulp overbrugd kan worden ;
- 8° in voorkomend geval, de identiteit van de trajectbegeleider.

De beschrijving, bedoeld in het eerste lid, 3°, verduidelijkt het doel, de aard, de omvang, de mogelijke plaatsen en de geplande aanvangsdatum van de

hulpverlening, evenals de noodzakelijk geachte duur ervan.

Artikel 32

Het toewijzingsbesluit wordt meegedeeld aan de minderjarige of aan de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, aan de in artikel 31, eerste lid, 3°, bedoelde hulpaanbieders of andere voorzieningen, aan het team indicatiestelling en, als volgens de indicatiestelling trajectbegeleiding aangewezen is, aan de trajectbegeleider.

Artikel 33

Bij het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 31, eerste lid, 5°, kan de toewijzing telkens met een termijn van maximaal één jaar worden verlengd zonder een nieuwe indicatiestelling.

ONDERAFDELING III

Andere taken van het team toewijzing

Artikel 34

Het team toewijzing verleent zijn medewerking bij de evaluatie van de uitvoering van elk toewijzingsbesluit. Die evaluatie vindt minstens om de zes maanden plaats.

Als uit de evaluatie blijkt dat het verder verlenen van geïndiceerde hulp onmogelijk is of niet langer aangewezen is, kan het team toewijzing, met akkoord van de minderjarige of van de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, een nieuwe indicatiestelling aanvragen.

Artikel 35

Het team toewijzing geeft volgende beleidsinformatie door aan de Vlaamse overheid :

1° de toewijzingen die effectief gerealiseerd worden en die welke niet gerealiseerd worden ;

2° de gevallen waarin voor de toewijzing prioriteitsbepaling nodig was en de criteria die daarbij werden gehanteerd ;

3° de termijn waarbinnen voor elk geval de toewijzing gerealiseerd kan worden.

Artikel 36

De hulpaanbieders die binnen eenzelfde pilootregio gevestigd zijn en onrechtstreeks toegankelijke hulp aanbieden, verbinden zich tot een structurele samenwerking in het kader van een regionaal netwerk van onrechtstreeks toegankelijke hulp. Deze verbintenis wordt vastgelegd in een protocol dat door de betrokken hulpaanbieders wordt ondertekend.

Het team toewijzing wordt belast met de organisatie en de ondersteuning van de werking van het regionale netwerk, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 37

Het protocol, bedoeld in artikel 36, eerste lid, bevat minstens :

1° de collectieve verbintenis van de betrokken hulpaanbieders dat het regionale netwerk van onrechtstreeks toegankelijke hulp zich garant stelt voor de uitvoering van het toewijzingsbesluit, bedoeld in artikel 29, § 1 ;

2° de operationele afspraken tussen de betrokken hulpaanbieders met het oog op de realisatie van deze hulpgarantie.

De hulpgarantie, bedoeld in het eerste lid, geldt voor zover het hulpaanbod uitvoerbaar is binnen de programmatie en de beschikbare capaciteit van het aanbod van de betrokken hulpaanbieders.

AFDELING V

Trajectbegeleiding

ONDERAFDELING I

De trajectbegeleiders en de coördinator-supervisor

Artikel 38

Elke pilootregio beschikt over een trajectbegeleider, die wordt aangewezen door de ministers.

De trajectbegeleider beschikt over voldoende praktijkervaring, bij voorkeur in verschillende sectoren, over een degelijke kennis van de sociale sector en van de rechten van het kind en over sterke communicatieve vaardigheden.

Artikel 39

Eén coördinator-supervisor, aangewezen door de ministers, coacht de trajectbegeleiders.

De coördinator-supervisor heeft als taak :

- 1° interne supervisie en ondersteuning van de trajectbegeleiders ;
- 2° organiseren van structureel overleg met de pilootregio's ;
- 3° waken over de begrenzing van het takenpakket van de trajectbegeleider ;
- 4° organiseren van regelmatige intervisie ;
- 5° tussenbeide komen bij meningsverschillen tussen het team indicatiestelling, de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving en de trajectbegeleider. Die tussenkomsten kunnen geïnitieerd worden door de trajectbegeleider of door de minderjarige of de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 6° oprichten of gebruik maken van een forum waarin structurele knelpunten ter sprake kunnen komen.

De ministers bepalen nadere regels met betrekking tot de coördinator-supervisor.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor trajectbegeleiding

Artikel 40

Trajectbegeleiding wordt onafhankelijk van het hulpaanbod aangeboden.

Artikel 41

Als de indicatiestelling tot trajectbegeleiding besloten heeft, bezorgt het team toewijzing het toewijzingsbesluit, bedoeld in artikel 29, § 1, onmiddellijk aan de trajectbegeleider.

Als de indicatiestelling niet tot trajectbegeleiding besloten heeft, kunnen de minderjarige of de betrokken personen uit zijn leefomgeving tijdens de uitvoering van de geïndiceerde hulp te allen tijde het team indicatiestelling vragen om daartoe te besluiten. Het team indicatiestelling beslist onverwijld over die vraag.

ONDERAFDELING III

Taken van de trajectbegeleiders

Artikel 42

Als in de indicatiestelling trajectbegeleiding geïndiceerd werd, neemt de trajectbegeleider de volgende taken op zich :

- 1° hij informeert de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving ;
- 2° hij zorgt ervoor dat de betrokken hulpaanbieder of hulpaanbieders de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving op juiste en voldoende wijze informeren over de wijze waarop ze hulp verlenen, de werkwijze binnen dit hulpaanbod, de vooropgestelde doelstellingen, de duur van de hulpverlening en het tijdstip en de wijze van evaluatie van de hulpverlening ;
- 3° hij waakt erover dat de hulpverlening cliëntgericht wordt uitgevoerd ;

- 4° hij onderhandelt met het team toewijzing en de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, als die laatsten niet akkoord gaan met het toegewezen hulpaanbod ;
- 5° hij zorgt voor een voortdurende afstemming tussen de hulpvraag en het hulpaanbod en faciliteert die ;
- 6° hij is een bereikbaar en actiebekwaam aanspreekpunt voor de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving, en voor de hulpaanbieder of andere voorziening ;
- 7° hij is actief betrokken bij evaluatiemomenten ;
- 8° hij faciliteert coördinatie, samenhang en continuïteit van de hulpverlening ;
- 9° hij stimuleert informatie-uitwisseling tussen hulpaanbieders.

Artikel 43

Als de hulpaanbieder of een andere voorziening, de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving de toegewezen hulpverlening niet willen aanvaarden of ze willen stopzetten, kan de trajectbegeleider, naar gelang van het geval :

- 1° het team toewijzing vragen naar de mogelijkheid van identieke hulp die door een andere hulpaanbieder of voorziening wordt verstrekt ;
- 2° het probleem melden bij het team indicatiestelling met het oog op een nieuwe indicatiestelling.

HOOFDSTUK VI

Bemiddeling

Artikel 44

§ 1. Als de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving hulp niet aanvaarden of niet meer aanvaarden, kan bij verzoekschrift een bemiddelingsverzoek bij de bemiddelingscommissie aanhangig worden gemaakt.

Een bemiddelingsverzoek wordt gericht aan het secretariaat van de bemiddelingscommissie. Het bemiddelingsverzoek kan uitgaan van een van volgende personen of instanties :

- 1° de minderjarige of iedere vertrouwenspersoon die in feite zijn belangen behartigt ;
- 2° de ouders of de personen die over de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen of hem in hun bewaring hebben ;
- 3° andere betrokken personen uit de leefomgeving van de minderjarige ;
- 4° hulpaanbieders die betrokken zijn bij de hulpverlening aan de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving.

Personen, bedoeld in het tweede lid, 3°, kunnen zich door een vertrouwenspersoon laten bijstaan of, indien de bemiddelingscommissie het toestaat, zich door een vertrouwenspersoon van hun keuze laten vertegenwoordigen. Hulpaanbieders, bedoeld in het tweede lid, 5°, kunnen zich door een personeelslid laten vertegenwoordigen.

§ 2. Voorzover de bepalingen van § 1 daarvan niet afwijken, zijn artikel 15, artikel 16, § 1, § 2 en § 3, en artikel 17 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII

Afwijkingen van sectorale regelgeving

Artikel 45

§ 1. Voor de minderjarigen en de personen uit hun leefomgeving, bedoeld in artikel 3, § 2, geldt dat :

- 1° in afwijking van artikel 4, 1° en 2°, en artikel 9, § 1 en § 2, 5° tot en met 7°, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, het bureau voor bijzondere jeugdbijstand geen opdrachten vervult ;
- 2° in afwijking van artikel 27, § 2 tot en met § 4, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, het team indicatiestelling door de voorziening in kwestie

op de hoogte wordt gebracht van de maatregel die door de jeugdrechter werd genomen. Het team indicatiestelling en het team toewijzing stellen alles in het werk om hulp te organiseren. Indien daadwerkelijk hulp wordt verleend, brengt het team toewijzing de jeugdrechtbank hiervan op de hoogte ;

- 3° in afwijking van artikel 30, § 3, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, de beslissing tot voortzetting van de hulpverlening bij het bereiken van de leeftijd van achttien jaar wordt genomen door het team indicatiestelling, waaraan de aanvraag daartoe moet worden gericht. In afwijking van artikel 30, § 1 en § 2, komen de minderjarigen, bedoeld in artikel 3, § 2, voor die voortgezette hulpverlening ook in aanmerking als hen tot aan de leeftijd van achttien jaar krachtens dit besluit toegewezen hulp wordt verleend.

§ 2. In afwijking van § 1 blijft het bureau voor bijzondere jeugdbijstand bevoegd :

- 1° voor de hulpverlening die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit in uitvoering is ten aanzien van de in § 1 vermelde personen, als die hulpverlening door het bureau werd bekrachtigd ;
- 2° voor de bemiddelingsverzoeken betreffende minderjarigen als bedoeld in § 1, die op datum van de inwerkingtreding van dit besluit bij de bemiddelingscommissie hangende zijn ;
- 3° voor het organiseren van hulpverlening ten aanzien van een minderjarige als bedoeld in § 1, als op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit de sociale dienst van het comité voor bijzondere jeugdzorg conform artikel 27, § 3, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, op de hoogte is gebracht van de maatregel die de jeugdrechter ten aanzien van die minderjarige heeft genomen.

Artikel 46

§ 1. Als met betrekking tot een minderjarige als bedoeld in artikel 3, § 2, een toewijzingsbesluit als bedoeld in artikel 29, § 1, is genomen, waarbij die minderjarige wordt toevertrouwd aan een voorziening die hulp verleent in het kader van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, geldt dat besluit als een in-

schrijving bij dat Fonds als bedoeld in hoofdstuk V van voornoemd decreet.

§ 2. Ten aanzien van een minderjarige als bedoeld in artikel 3, § 2, blijven de bepalingen van hoofdstuk V van het decreet van 27 juni 1990 enkel van toepassing :

- 1° als vóór de inwerkingtreding van dit besluit een aanvraag tot inschrijving bij het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd ingediend waarover nog geen beslissing werd genomen ;
- 2° voor de herziening van een beslissing tot inschrijving, genomen door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Artikel 47

Hulpaanbieders die hulp verlenen met toepassing van dit besluit, worden voor de toepassing van de hen betreffende sectorale regelgeving, bedoeld in artikel 1, 6°, geacht hulp te verlenen overeenkomstig die sectorale regelgeving.

De naleving van de bepalingen van het decreet en van dit besluit kan de subsidie die hen wordt verleend met toepassing van die sectorale regelgeving, niet ongunstig beïnvloeden.

HOOFDSTUK VIII

Beroepsgeheim

Artikel 48

§ 1. Onverminderd § 2, zijn alle personen die hun medewerking verlenen aan de toepassing van dit besluit, verplicht tot geheimhouding van de feiten waarvan zij in de uitoefening van hun opdracht kennis krijgen en die daarmee verband houden.

§ 2. In het kader van de multidisciplinaire werking van het team indicatiestelling en het team toewijzing wisselen de leden van het team onderling de informatie uit die nuttig is voor de hulpverlening aan de minderjarige of de minderjarige en de betrokken personen uit diens leefomgeving.

§ 3. Het team indicatiestelling, het team toewijzing, de trajectbegeleiders en de hulpaanbieders of andere voorzieningen wisselen onderling de informatie uit die voor de hulpverlening aan de minderjarige of aan de minderjarige en zijn leefomgeving noodzakelijk is. Ook de hulpaanbieders die deel uitmaken van de regionale netwerken, bedoeld in hoofdstuk IV en in artikel 36, wisselen onderling de informatie uit die voor die hulpverlening noodzakelijk is.

HOOFDSTUK IX

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 49

Zolang de hulpaanbieders hun hulpaanbod niet in rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijke hulp hebben ingedeeld conform artikel 10, wordt als onrechtstreeks toegankelijke hulp beschouwd :

1° hulp verleend door hulpaanbieders die vallen onder de toepassing van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990 ;

2° hulp verleend door hulpaanbieders die vallen onder de toepassing van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Door andere hulpaanbieders aangeboden hulp wordt als rechtstreeks toegankelijk beschouwd.

Onverminderd artikel 47 kan de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, hulpaanbieders als bedoeld in het eerste lid, toestaan om hun hulpaanbod geheel of gedeeltelijk als een rechtstreeks toegankelijk aanbod ter beschikking te stellen.

Artikel 50

Bij de verdere uitvoering van dit besluit kunnen de ministers rekening houden met de specifieke kenmerken en behoeften van de afzonderlijke piloot-regio's.

Artikel 51

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2003 en houdt op van kracht te zijn op 30 juni 2004.

Artikel 52

De Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, de Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheid, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, zijn, ieder wat hem of haar betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 13 december 2002.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN